

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Burduh Victor și Craiu Nicolae,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatului Dolghii Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Dolghii Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx s. Xxxxx

și

Stavila Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 22.01.2015 - 29.09.2017;

2. Instanța de apel: 02.11.2017 - 23.08.2018;

06.03.2019 – 31.01.2020;

3. Instanța de recurs: 24.10.2018 - 29.01.2019;

12.05.2020 – 18.08.2020.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 29 septembrie 2017, au fost achitați:

- Stavila Andrei Vladimir, de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii;

- Dolghii Vasile Vasile, de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

A fost încetat procesul penal de învinuire a lui Dolghii Vasile Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece fapta inculpatului constituie contravenție, fiind recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional. A fost încetat procesul contravențional în privința lui Dolghii Vasile Vasile în baza art. 313 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere contravențională.

A fost respinsă ca fiind inadmisibilă plângerea lui Dolghii V., depusă în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, cu referire la declararea nulității procesului-verbal cu privire la reținere din 23.12.2014.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a constatat că, Stavila A., deoarece de mai mult timp gospodăriile din regiunea în care locuiește el se confruntau cu lipsa apei potabile, la data de 03 septembrie 2012, în interesul locuitorilor din acea regiune a depus la Primăria com. Micăuți, r-nul Strășeni, o cerere prin care a solicitat permisiunea de a efectua lucrări de excavare a unui traseu din țevă metalică care trecea pe teritoriul s. Micăuți și care nu se utiliza de mai mult timp, asumându-și angajamentul de a vinde metalul acumulat și a procura o pompă nouă pentru a o înlocui pe cea veche din fântâna arteziană care aprovizionează gospodăriile menționate. Dolghii V., în calitate de Primar al com. Micăuți, r. Strășeni, în urma examinării cererii depuse de Stavila A., în aceeași zi, a autorizat excavarea țevelor, aplicând rezoluția corespunzătoare pe cerere și ștampila Primăriei com. Micăuți, după care, intrând în posesia cererii nominalizate, avizată de Dolghii V., în perioada cuprinsă între data de 03 septembrie 2012 și 07 septembrie 2012, Stavila A., angajând în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială, a organizat săparea unui șanț de-a lungul traseului din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 s. Micăuți de la fântânile arteziene, amplasate pe teritoriul s. Micăuți, r. Strășeni, și a descoperit țeava din metal care se afla în pământ. Iar la data de 07 septembrie 2012 când de către Stavila A., a fost angajat Donoagă Grigore - șoferul autocamionului de model „Man” cu n/î xxxx și remorcă cu n/î xxxx, pentru a transporta țevile de metal la fier uzat pentru a fi comercializate, fiind în proces de încărcare a autocamionului numit cu țevi metalice excavate din pământ și tăiate, au fost stopați de colaboratorii Inspectoratului de Poliție Strășeni, care au reținut camionul și în care erau încărcate 12 țevi a căror lungime și valoare certă nu a fost identificată de organul de urmărire penală.

Prima instanță a stabilit că în pofida circumstanțelor de fapt constatate supra, Stavila A., a fost trimis în judecată, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii de furt agravat, prevăzut de art. 186 alin. (4) Cod penal, iar Dolghii V., a fost trimis în judecată, fiind învinuit de complicitate la săvârșirea infracțiunii de furt agravat, prevăzut de art. 42 alin. (5) și 186 alin. (4) Cod penal, și aceasta deoarece conform rechizitoriului acțiunile inculpaților au fost săvârșite în următoarele circumstanțe:

Dolghii Vasile, la sfârșitul lunii august a anului 2012, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Stavila Andrei, ambii având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și obținerii unui profit material, în vederea realizării scopului lor infracțional, a furnizat și confirmat verbal lui Stavila Andrei informația că, în pământ pe teritoriu s. Micăuți, r-nul Strășeni, se află țevă din metal care deja nu se mai folosește ca conductă și care poate fi realizată ca metal uzat, după care la data de 03 septembrie 2012, ilegal în vederea realizării aceluiași scop criminal, precum și înlăturarea de obstacole, a semnat și aplicat ștampila Primăriei com. Micăuți pe cererea depusă de Stavila A., prin care ultimul solicita permisiunea de a efectua lucrări de excavare a traseului vechi pentru extragerea țevii și realizarea acesteia la metal uzat, acțiuni prin care a favorizat comiterea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane de către Stavila A., care, în perioada de timp începând cu sfârșitul lunii august a anului 2012 și până la data de 01 septembrie 2012, angajând în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială, cu ajutorul tehnicii speciale, pe ascuns a sustras din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 s. Micăuți de la fântânile arteziene, amplasate pe teritoriul s. Micăuți, r-nul Strășeni, țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul

de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se afla la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, cauzând părții vătămate, ÎM „Apă-Canal” Strășeni, pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74.714 lei”

Stavila Andrei în perioada de timp începând cu sfârșitul lunii august a anului 2012 și până la data de 11 septembrie 2012, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Primarul com. Micăuți, r-nul Strășeni, Dolghii V., ambii având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și obținerii unui profit material, având în prealabil de la complicele Dolghii V. informație că pe teritoriul s. Micăuți, r-nul Strășeni, se află țevă din metal care deja nu se mai folosește ca conductă și poate fi realizată ca metal uzat, precum și permisiunea de a efectua lucrări de excavare a traseului vechi pentru extragerea țevii și realizarea acesteia la metal uzat, eliberată ilegal de Dolghii V., la data de 03 septembrie 2012, în vederea realizării scopului lor infracțional, angajând persoane ce dispuneau de tehnică specială, cu ajutorul tehnicii speciale, pe ascuns a sustras din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 s. Micăuți de la fântânile arteziene, amplasate pe teritoriul s. Micăuți, r-nul Strășeni, țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se afla la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, cauzând astfel părții vătămate, ÎM „Apă-Canal” Strășeni, pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74.714 lei.

De asemenea, prima instanță a constatat că **Dolghii Vasile**, exercitând funcția de primar al comunei Micăuți, raionul Strășeni, ales în rezultatul alegerilor locale generale din 19 iunie 2011 al cărui mandat a fost validat prin hotărârea Judecătoria Strășeni din 24 iunie 2011, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod penal, cât și conform anexei la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”, persoană cu funcție de demnitate publică, ales în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, modul de alegere fiind reglementat inclusiv de art. 112 din Constituția Republicii Moldova, contrar art. 1 a Protocolului adițional din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12 septembrie 1997; art. 9 și 127 din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994, care reglementează „Principiile fundamentale privind proprietatea” și respectiv „proprietatea”; ignorând prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Legea Republicii Moldova nr. 768 din 02 februarie 2000 „Privind statutul alesului local” care prevăd că, alesul local este dator să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la consolidarea autorității administrației publice locale pe care o reprezintă, onorarea obligațiilor civile, asigurarea ordinii publice și la respectarea legislației, contrar prevederilor prevăzute la art. 75 și 77 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28 decembrie 2006 „Privind administrația publică locală”, care prevăd care bunuri fac parte din domeniul public al unității administrativ-teritoriale și respectiv faptul, că administrarea acestor bunuri publice se face după caz, în temeiul deciziei consiliului local sau raional, în condițiile legii, iar potrivit art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 „Privind administrarea și deținatizarea proprietății publice”, bunurile domeniul public, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, iar circuitul civil al acestor bunuri este interzis, bunurile domeniului public fiind inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, prin ignorarea art. 1-4 alin. (1) și (2) lit. b) și f) al Legii Republicii Moldova nr. 436 din 28 decembrie 2006 „Privind administrația publică locală”, care expres prevede competențele de bază ale consiliilor locale și anume faptul că, consiliul local are drept de inițiativă și a decide, în condițiile legii, în toate

problemele de interes local, cu excepția celor țin de competența altor autorități publice, administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului) și decide asupra lucrărilor de proiectare, construcție, întreținere și modernizare a drumurilor, podurilor, fondului locativ în condițiile Legii cu privire la locuințe, precum și a întregii infrastructuri economice, sociale și agrement de interes local, depășind atribuțiile de bază ale primarului, prevăzute expres la art. 29 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28 decembrie 2006 „Privind administrația publică locală”, a săvârșit contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, în următoarele circumstanțe:

Dolghii Vasile fiind persoană publică și cu funcție de demnitate publică, acționând cu titlu oficial ca autoritate reprezentativă a populației unității administrativ - teritoriale a comunei Micăuți, raionul Strășeni și executivă a consiliului local, la 03.09.2012, depășind într-un mod vădit atribuțiile de serviciu, intenționat, la prezentarea unei cereri scrise de către inculpatul Stavila A., datată cu 03.09.2012, făcând cunoștință cu conținutul acesteia din care clar rezulta excavarea și extragerea țevilor metalice din sectorul de apeduct dintre fântânile arteziene a Prizei de apă din comuna Micăuți în scop de a fi vândute, prin aplicarea unei rezoluții, ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea Primăriei Micăuți, dar la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, iar în consecință Stavila A., în perioada cuprinsă între 03.09.2012-07.09.2012, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „Chetriș”, comuna Micăuți și a extras țevi metalice care formează sectorul de apeduct dintre fântânile arteziene ale Prizei de apă din comuna Micăuți, situat pe teritoriul administrativ a Primăriei Micăuți și a căror lungime și valoare certă nu a fost identificată de organul de urmărire penală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dolghii V. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de primar pe un termen de 5 ani, în baza art. 42 alin. (5), art. 186 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă - 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de primar pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Stavila A. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat:

- vinovăția inculpaților, de comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită pe deplin prin declarațiile reprezentantului părții vătămate, Vlasic V., martorilor Luța R., Grosu Ș., Casian V., Costrov C., Donoga G., Bîrcă A., Constantin T., Ursu M. și prin procesele-verbale de cercetare la fața locului din data de 11 septembrie 2012, 26 septembrie 2012 și 13 decembrie 2012, procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 24 decembrie 2012, raportul înregistrat în REI-1 din 07 septembrie 2012, demersul și informația ÎM „Apă-Canal” Strășeni, actul de transmitere și primire, informația parvenită de la SC „ANVI-PRIM” SRL, extrasul din registrul c. 123 „Mijloace fixe” a ÎM „Apă-Canal” Strășeni, actul de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei ÎM „Apă-Canal” Strășeni, corpurile delictive: 12 țevi metalice ce se păstrează pe teritoriul ÎM „Apă-Canal” Strășeni, o țeavă metalică cu diametru de 400, grosimea de 6 mm și lungimea de 7,5 metri ce se păstrează la Cavcaliuc I., cererea în original din 03 septembrie 2012, adresată Primarului c. Micăuți, Dolghii V., semnată de Stavila A.;

- prima instanță face referire la faptul că, la emiterea soluției a apreciat probele prezentate de acuzare în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și în rezultat a ajuns la concluzia că învinuirea adusă lui Stavila A. și Dolghii V. este bazată pe presupuneri, însă aceste susțineri sunt eronate;

- argumentele inculpaților precum că nu au comis infracțiunile imputate sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, or, nerecunoașterea vinovăției nu poate servi temei de achitare a acestora, o dată ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția ambilor;

- instanța urmează a examina probele sub toate aspectele și a-și întemeia soluția doar pe probele admisibile și legale, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, deoarece doar astfel este posibil de stabilit adevărul și soluționat corect cauza;

- deși, Dolghii V. se consideră nevinovat, o asemenea poziție/versiune nu poate sta la baza unei sentințe de achitare, în condițiile în care din examinarea probelor directe/indirecte administrate și cercetate, fiind luate în ansamblu prin înlănțuirea lor logică, rezultă cert faptul că inculpații au săvârșit infracțiunile incriminate, au acționat cu intenție și complicitate la furt și-au dat seama de actele pe care le-au comis, de gravitatea și penalitatea acestora;

- culpa acestora cu care ambii au acționat în comun se demonstrează prin conținutul cererii lui Stavila A. din 03 septembrie 2012, adresată primarului, mențiunile și impresiunea de ștampilă executate de inculpatul, Dolghii V., care exced competențele primarului și demonstrează complicitatea acestuia vădită la comiterea infracțiunilor imputate, or, cererea vizată nu a fost examinată în modul stabilit dar în împrejurări dubioase, când Primarul substituind Consiliul local și-a permis să avizeze pozitiv cererea, iar Stavila A. a arătat-o localnicilor, în așa mod camuflându-și acțiunile lor criminale;

- instanța urmează a aprecia critic versiunea inculpaților, deoarece nu este susținută de alte probe și vine în contradicție cu materialele cauzei, în condițiile în care materialul probator prezentat de către acuzare, în ansamblu, prezintă o situație clară și fără dubii, ce demonstrează că ambii inculpați au săvârșit infracțiunile imputate;

- caracterizând personalitatea și modul de viață a lui Dolghii V. din materiale se reține că, acesta la evidență medicului psihiatru și narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nejudicat, în acțiunile acestuia circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal și agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, lipsesc;

- caracterizând personalitatea și modul de viață a lui Stavila A., se reține că, acesta la evidență medicului psihiatru și narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nejudicat, în acțiunile acestuia circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal și agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, lipsesc;

- la pronunțarea pedepsei, instanța trebuie să ia în considerație personalitatea, circumstanțele și comportamentul fiecărui inculpat în parte, rolul și însăși fapta comisă de ei, împrejurări, care impun pe cale de consecință necesitatea aplicării ambilor inculpați, pedeapsa sub formă de închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 august 2018, a fost respinsă ca nefondată cererea de apel declarată și menținută sentința.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost reținută de către prima instanță, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței.

Instanța de apel a indicat, că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și

veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv și în mod just a ajuns la concluzia asupra achitării inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, totodată corect a concluzionat asupra încetării procesului penal în privința lui Dolghii V., pornit în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că acțiunile acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 313 Cod Contravențional, individualizată prin „săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii”.

Instanța de apel nu a identificat probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui Dolghii V. și Stavila A. a faptei infracționale incriminate de furt, dar și faptul plasării acțiunilor inculpatului, Dolghii V. sub incidența normei de depășire a atribuțiilor de serviciu.

În acest context, instanța de apel a notat că, în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze cu certitudine existența faptei infracționale de furt, cu atât mai mult că, organul de urmărire penală nu a întreprins careva acțiuni concrete pentru a dovedi că inculpatul, Stavila A., ar fi acționat cu intenție directă și ar fi avut anume scopul de cupiditate, dar și nu a administrat nici o probă ce ar demonstra complicitatea inculpatului, Dolghii V., la sustragerea pe ascuns a țevilor din s. Micăuți, r. Strășeni.

De rând cu cele evidențiate supra, instanța de apel a mai indicat și însuși faptul că în cadrul urmăririi penale, procurorul pripit a concluzionat că acțiunile inculpatului, Dolghii V., s-ar plasa sub aspectul legii penale, la capitolul pretensei depășiri a atribuțiilor de serviciu, în situația în care totalitatea probatoriului administrat la caz, arată lipsa constatării exacte a cauzării prejudiciului în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice sau juridice, în situația existenței Hotărâri Curții Constituționale nr. 22, din 27 iunie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 328 alin. (1) Cod penal.

În viziunea instanței de apel, organul de urmărire penală a înaintat învinuirea lui Dolghii V. și Stavila A., axându-se doar pe unele constatări contradictorii, la capitolul actului de constatare din 18 septembrie 2014, cât și a relatărilor reprezentantului părții vătămate, dar și ale martorului, Costov C., cât și Casian V., or, existența unor circumstanțe care combat esențial aceste relatări arată cert existența temeiurilor de achitare a inculpaților, în contextul unei învinuiri bazate exclusiv pe presupuneri.

Instanța de apel a mai reținut că contrar circumstanțelor invocate în învinuire se rețin nemijlocit circumstanțele relatate de către inculpatul, Stavila A., cât și de către inculpatul, Dolghii V., în acest sens reținându-se că sustragerea de facto nu a avut loc ca faptă infracțională realizată nemijlocit în circumstanțele reiterate în învinuire.

Sub aspectul dat, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile martorului, Costov C., în primul rând reieșind din faptul că acesta se contrazice în declarații, or, deși ultimul a infirmat discuția între dânsul și inculpatul, Stavila A., martorul a indicat că la fața locului unde se efectuau lucrările nu a fost pentru a constata starea țevilor, nu a transmis nici unui membru al comisiei informația cu privire la lungimea țevii sustrase, deși martorul, Luța R., a indicat că informația privind valoarea țevii sustrase i-a fost comunicată anume de către Costov C.

Instanța de apel a mai indicat și faptul că din actul de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei ÎM „Apă-Canal” Strășeni, formată din directorul ÎM „Apă-Canal” Strășeni, Costov C., contabil-șef, Luța R., și maistrul sectorului de canalizare, Panciuc S., s-a stabilit că a fost sustrasă țevă metalică a apeductului de alimentare a rezervoarelor „Treapta” nr. 1 s. Micăuți, cu lungimea de 700 metri și diametrul de 426 mm., confecționată din oțel, însă la caz, lipsesc careva date confirmative faptului dat, în lipsa unui act clar ce ar constata valoarea țevii și nemijlocit cuantumul prejudiciului, în lipsa unui raport de expertiză ce ar stabili cu exactitate valoarea prejudiciului ce ar fi fost cauzat, și cu atât mai mult în contextul nestabilirii de către organul de urmărire penală a calității de parte vătămată, la caz.

În continuare, instanța de apel a indicat și faptul că inculpatului, Stavila A., nu i se poate incrimina nemijlocit sustragerea țevii, în contextul în care acesta, cât și martorii audiați au confirmat faptul că dânsul a efectuat lucrările de excavare și extragere a țevelor în baza permisiunii Primarului s. Micăuți, Dolghii V.

Astfel, conform originalului cererii din 03 septembrie 2012, adresată Primarului s. Micăuți, Dolghii V., se atestă că aceasta este semnată de Stavila A., pe care este aplicată ștampila cu inscripția „Primarul comunei Micăuți”, pe care în partea stângă sus a cererii este aplicată viza Primarului com. Micăuți cu inscripția „se acceptă cu respectarea strictă a angajamentelor asumate”, datată și semnată la 03 septembrie 2012.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, în cazul de față, inculpatul, Stavila A., a acționat bazându-se pe permisiunea din partea Primarului s. Micăuți, Dolghii V., și în sensul dat, organul de urmărire penală nu a stabilit corect fapta infracțională, efectuând încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Stavila A., ce nu corespunde nemijlocit acțiunilor ultimului, nefiind constatată pretinsa ilegalitate a cererii conform căreia i se permite efectuarea lucrărilor de excavare și extragerea țevelor.

De altfel, instanța de apel a menționat și însuși faptul că, inculpatului, Stavila A., nu i se poate incrimina fapta infracțională de sustragere pe ascuns a bunurilor, în contextul în care dânsul a efectuat aceste lucrări având la bază permisiunea Primarului, și cu atât mai mult acesta având această permisiune a prezumat că acționează în cadrul legal, însă dânsul nu poate fi obligat să cunoască corectitudinea și legalitatea permisiunii eliberate de către Primarul, Dolghii V., or, ultimul în calitate de exponent al puterii executive locale acționează în vederea soluționării problemelor care apar în localitatea condusă de către el și în cele din urmă, primarul acceptând soluționarea problemei privind pompa de apă arsă în modul indicat de către Stavila A., circumstanța dată exclude răspunderea penală pentru o faptă de furt incriminată, la caz.

Subsidiar, în viziunea instanței de apel faptul că inculpatul, Stavila A., nu a cunoscut despre caracterul ilegal al permisiunii de a efectua lucrări de excavare și extragere a țevelor, se confirmă prin relatările martorului, Bîrca A., care a comunicat că Stavila A. i-a dat o foaie pe care era indicat că poate efectua lucrări de excavare, iar pe această foaie era semnătura și ștampila Primarului s. Micăuți, totodată martorul, Donoagă G., a reiterat și acesta că la apariția colaboratorilor de poliție, Stavila A. le-a comunicat că, anume dânsul este responsabil de țevi și că îi aparțin.

Sub aspectul acestor circumstanțe, instanța de apel a indicat că la caz, organul de urmărire penală nu a administrat nici o probă ce ar adevăra cu certitudine existența intenției în acțiunile inculpaților, în primul rând, reieșind din faptul că cum s-a reiterat anterior, inculpatul, Stavila A., efectuând lucrările de excavare și extragere a țevii, bazându-se pe permisiunea prezumată de către el legală eliberată de către Primarul s. Micăuți, r-nul Strășeni,

acesta nu a avut intenția de sustragere a țevilor, iar acțiunile sale s-au desfășurat sub egida primarului și anume în vederea înlăturării unei probleme, de referință la aprovizionarea cu apă potabilă a caselor din regiunea unde locuiește inculpatul, Stavila A.

Toate aceste relatări ale martorilor, în cumul cu restul probelor, în viziunea instanței de apel, atestă cert lipsa scopului de cupiditate a inculpatului, Stavila A., or, nu a fost prezentată nici o probă în acest sens, cu atât mai mult că însuși învinuirea la acest capitol este una destul de vagă, nefiind adeverit nemijlocit realizarea și excavarea țevilor anume în scop de cupiditate, de vreme ce s-a confirmat anume versiunea inculpaților, conform căreia lucrările de excavare și extragere a țevilor a avut drept scop rezolvarea unei probleme ce ține de aprovizionarea cu apă potabilă a cartierului unde domiciliază inculpatul, Stavila A.

De asemenea, instanța de apel a notat că, nu și-a găsit confirmare nici versiunea organului de urmărire penală, de referință la existența unei înțelegeri prealabile între inculpații, Stavila A. și Dolghii V., or în acest scop procurorul nu a adus nici o probă ce ar întemeia verosimil învinuirea, cu atât mai mult că inculpații, cât și martorii audiați, au confirmat contrariul și anume însuși martorii Grosu Ș., Casian V., Donoagă G., Constantin T., Moscalciuc A., Ursu M. și Bîrca A., au confirmat că inculpatul, Dolghii V., nici nu a fost la fața locului unde se efectuau lucrările de excavare și extragere a țevilor.

De altfel, instanța de apel a determinat doar existența unei înțelegeri la capitolul eliberării de către Primarul s. Micăuți, a permisiunii de a excava și extrage țevile din pământ, lipsind o altă versiune, și cu atât mai mult versiunea existenței unei înțelegeri prealabile.

În continuare, instanța de apel a determinat și o altă neclaritate, de referință la timpul comiterii pretinsei fapte infracționale de sustragere pe ascuns, or, inculpatului, Stavila A., i se incriminează comiterea fetei infracționale în perioada până la data de 11 septembrie 2012, fapt contrazis însă, or, din relatările martorilor s-a adeverit că lucrările de excavare a țevii au fost stopate de către colaboratorii de poliție la data de 07 septembrie 2012, atunci când martorul, Grosu Ș., a sunat serviciul 902 la ora 14.50, fapt adeverit și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 07 septembrie 2012, semnat de martorii, Moscalciuc A. și Cotelea G., care au declarat că, anume la această dată au fost încărcate țevile în camionul condus de către Donoagă G., cu atât mai mult în mod eronat procurorul a indicat că, sustragerea țevilor ar fi continuat încă patru zile după depistarea cazului, fapt ce denotă cert o învinuire bazată pe presupuneri și în lipsa constatării concrete a tuturor circumstanțelor de caz.

De asemenea, în viziunea instanței de apel este total contradictorie și alegația procurorului precum că, extragerea țevilor ar fi avut loc la sfârșitul lunii august 2012, în situația în care a fost adeverit faptul că pregătirile pentru demararea lucrărilor de excavare au început în luna august, însă efectiv acestea au început a fi realizate după data de 03 septembrie 2012, când a fost acceptată cererea lui Stavila A. de către Dolghii V., fapt ce denotă că pe parcursul lunii august, inculpatul, Stavila A., nu a efectuat excavarea țevilor de pe teritoriul s. Micăuți, or, faptul dat a fost adeverit și de către martorul, Donoagă G., care a menționat că nu ține minte data concretă dar, care a relatat că atunci când a ajuns în satul Micăuți în jurul orelor 14:00 - 15:00, a tras mașina lângă țevi și a început să încarce și în acest timp a venit poliția și i-a spus să rămână pe loc până a doua zi dimineață când a fost dus la Strășeni, totodată dânsul a menționat că nu a mai făcut transportări de țevi din Micăuți, era pentru prima dată, și atunci a și fost stopat de poliție.

În continuare, instanța de apel a menționat și existența dubiilor la capitolul stabilirii cu exactitate a cuantumului prejudiciului material cauzat, urmare a acțiunilor inculpaților, or

deși de către organul de urmărire penală se incriminează inculpaților cauzarea de daune în proporții de 74.714 lei, această sumă nu a fost confirmată prin absolut nici o probă, și cu atât mai mult nu a fost stabilită modalitatea de calcul a acestei sume.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut și însuși faptul că, conform deciziei Primăriei r. Strășeni, se atestă că țevile vizate, au fost trecute la pierderi, astfel în contextul prejudiciului cauzat se constată o neclaritate.

La același capitol, instanța de apel a mai menționat că, însuși faptul că organul de urmărire penală adoptând concluzia de recunoaștere în calitate de parte vătămată a ÎM „Apă-Canal” Strășeni a ajuns la o concluzie eronată, or, din materialele cauzei se atestă că țevile date, constituie proprietate a Consiliului r. Strășeni, pe când însă în calitate de parte vătămată, la caz a fost recunoscută ÎM „Apă-Canal” Strășeni.

Astfel, instanța de apel a ajuns la convingerea că organul de urmărire penală a mers pe o cale greșită, recunoscând ÎM „Apă-Canal” Strășeni în calitate de parte vătămată, or, se atestă cert că țevile în cauză au fost casate și trecute la pierderi, cu atât mai mult nu au fost administrate probe clare vizând proprietarul acestora, astfel că la capitolul dat organul de urmărire penală eronat a conchis asupra recunoașterii ÎM „Apă-Canal” Strășeni în calitate de parte vătămată.

Pe fundalul celor enunțate, instanța de apel a mai stabilit și faptul că odată ce s-a constatat că fapta de sustragere incriminată lui Stavila A. nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni, nu poate fi incriminată nici inculpatului, Dolghii V., atâta timp cât ultimului i se impută comiterea furtului în complicitate, circumstanță total eronată și necorespunzătoare.

Cu referire la componența infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal, cât și fapta incriminată lui Dolghii V. - semnarea cererii privind lucrările de excavare a țevilor, nu constituie în sine temei pentru a aprecia ca fiind vorba despre o depășire a atribuțiilor de serviciu pentru a fi operabil art. 328 Cod penal .

La caz, în opinia instanței de apel, prin semnarea de către inculpatul, Dolghii V. a cererii depuse de către inculpatul, Stavila A., nu se acreditează ideea că acesta a comis și infracțiunea prevăzută de art. 328 Cod penal, așa cum consideră acuzatorul de stat.

În aserțiunea circumstanțelor de fapt și de drept evidențiate supra, instanța de apel a notat că, organul de urmărire penală nu a adus nici o probă clară și verosimilă care ar demonstra fără echivoc existența faptei prejudiciabile, existența urmărilor prejudiciabile, dar și legătura cauzală între faptă și urmările prejudiciabile.

Sub aspectul dat, instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile apelantului precum că, fapta infracțională de depășire a atribuțiilor de serviciu ar fi fost demonstrată, or, în cazul de față nu sunt careva probe ce ar adevăra cauzarea de careva daune în proporții considerabile ÎM „Apă-Canal” Strășeni, în situația lipsei urmărilor prejudiciabile în cuantumul necesar pentru a fi considerată infracțiune, circumstanțe care plasează acțiunile inculpatului, Dolghii V., sub incidența legii contravenționale.

Mai mult ca atât, instanța de apel a respins alegațiile procurorului privind existența faptei infracționale de depășire a atribuțiilor de serviciu, reieșind însuși din faptul că, infracțiunea de furt, incriminată ambilor inculpați, este în strânsă legătură cu fapta infracțională de depășire a atribuțiilor de serviciu, reieșind una din alta, astfel că pentru a putea incrimina fapta de depășire a atribuțiilor de serviciu, de către inculpatul, Dolghii V., în calitate de Primar al s. Micăuți, urmează a fi demonstrată comiterea infracțiunii de furt de către inculpatul, Stavila A., în complicitate cu inculpatul, Dolghii V., circumstanță care însă

nu este realizată, în primul rând reieșind din aceea că, fapta de furt nu s-a confirmat, or, inculpatul, Stavila A., a acționat bazându-se pe faptul că extrage țeava în temeiul permisiunii eliberate de către Primarul s. Micăuți, Dolghii V., iar în cele din urmă se atestă că depășirea atribuțiilor de serviciu nu a avut loc în contextul plasării sub aspect penal, or, nemijlocit fapta lui Dolghii V. este decriminalizată având în vedere lipsa unor probe concludente și pertinente, la capitolul prejudiciului cauzat ÎM „Apă-Canal” Strășeni.

Astfel, în viziunea instanței de apel este cert faptul că organul de urmărire penală nu a stabilit cu exactitate cantitatea și nemijlocit lungimea țevii sustrase, afirmând în cele din urmă că a fost sustrasă țeavă cu lungimea de 700 metri, alegație total nefondată și bazată pe presupuneri, cu atât mai mult că nimeni din inculpați, cât și martorii audiați nu au infirmat faptul excavării țevii și nemijlocit existența șanțului săpat, de altfel fiind identificat și faptul că lucrările de excavare au durat începând cu data de 03 septembrie 2012 - 07 septembrie 2012, iar în lipsa unor probe certe că, a fost extrasă altă cantitate de țeavă decât cea depistată la data de 07 septembrie 2012, învinuirea este una vagă și abstractă.

Sub aspectul dat, instanța de apel a mai remarcat și faptul că neclaritățile privind cantitatea și valoarea țevii extrase relevă existența și formarea artificială a cuantumului prejudiciului material în sumă de 74.714 lei, în sensul dat nefiind indicat nici modul în care a fost stabilit acest prejudiciu, astfel că urmează a fi apreciat critic procesul-verbal de constatare a prejudiciului cauzat din 14 august 2014, în contextul în care calcularea sumei din acest act s-a făcut în baza procesului-verbal de examinare a obiectului din 24 decembrie 2012, și în aceste acte este indicat diametrul țevii de 400 mm., deși conform învinuirii se indică diametrul țevii de 426 mm.

La fel, instanța de apel a reținut că conform raportului de expertiză nr. 466 din 12.03.2014, efectuat în cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare, țevile cercetate „nu pot fi folosite ca material de construcție, deoarece după demontare ele și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării”, iar conform ordonanței de recunoaștere ca corp delict din 18 februarie 2013 se confirmă că cele 12 țevi metalice a căror lungime și valoare nu a fost identificată cert, care au fost depistate în autocamionul de model „Man” la 07 septembrie 2012 și cercetate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11 septembrie 2012, se păstrează pe teritoriul ÎM „Apă-Canal” Strășeni, astfel că aceste circumstanțe demonstrează încă odată că țeava care a fost depistată la fața locului se află de facto la partea vătămată, lipsind prejudiciul cauzat ÎM „Apă-Canal” Strășeni.

În contextul acestor norme, instanța de apel a mai indicat că la momentul comiterii faptei de depășire a atribuțiilor de serviciu, adică în perioada din 03 septembrie 2012 - 07 septembrie 2012, inculpatul, Dolghii V. nu avea calitatea specială de persoană publică, nefiind în vigoare rigourile de drept care îi atribuie această calitate inculpatului, circumstanță care la fel decriminalizează fapta incriminată lui Dolghii V. și o plasează sub aspect contravențional.

Sub acest aspect, instanța de apel a mai reținut și faptul că, cu toate că acțiunile lui Dolghii V. nu sunt plasate sub aspect penal, totuși, ultimul a admis o depășire a atribuțiilor de serviciu în contextul legii contravenționale, fiind demonstrată existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

Instanța de apel a mai reținut că, nemijlocit darea și permisiunea de a efectua lucrări de excavare și extragere a țevilor, ține strict de competența Consiliului local Micăuți, și nicidecum ale Primarului, care nu era în drept să semneze cererea înaintată de către inculpatul, Stavila A., și cu atât mai mult în lipsa unei dispoziții sau decizii în acest sens, or,

lucrările de excavare și extragere a țevelor urmau a fi autorizate nemijlocit de către Consiliul local.

Rezumând aceste împrejurări, instanța de apel a ajuns la convingerea că vina inculpatului, Dolghii V., de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod Contravențional, a fost adeverită pe deplin, astfel că prima instanță just a încadrat acțiunile acestuia sub aspectul legii vizate, or, fapta nu constituie o infracțiune, iar în cele din urmă corect și legal, ghidându-se de rigorile art. 461, art. 441 alin. (1), lit. b) și art. 30 alin. (2) Cod contravențional, a dispus încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională.

În atare context, instanța de apel a considerat că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce să demonstreze incontestabil că fapta incriminată lui Dolghii V. și Stavila A. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt, or, învinuirea adusă este bazată doar pe presupuneri și dubii, care nu au fost înlăturate, fapt care face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare, și cu atât mai mult și-a găsit confirmare concluzia primei instanțe, la capitolul plasării acțiunilor inculpatului, Dolghii V., în contextul normei art. 313 Cod Contravențional, or, acțiunile acestuia nu constituie infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu, așa cum a conchis procurorul.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar, declarat de către procurori, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat:

- decizia prin care a fost menținută sentința este neîntemeiată, deoarece instanța de apel având dreptul să reformeze sentința în sensul casării soluției adoptate de prima instanță, nu a supus unei noi aprecieri probele administrate în cauza penală, mergând pe ideea preconcepută a primei instanțe, care a statuat asupra nevinovăției inculpaților;

- ambele instanțe axându-se în exclusivitate pe declarațiile inculpaților, au justificat acțiunile lui Dolghii V. și Stavila A., prin faptul că ultimul a acționat în baza permisiunii Primarului com. Micăuți și nu poate fi obligat să cunoască corectitudinea și legalitatea permisiunii eliberate de către primarul Dolghii V.;

- instanțele de fond au omis faptul că, inculpații și-au camuflat acțiunile criminale prin cererea din 03.09.2012, adresată Primarului com. Micăuți, care este scrisă și semnată de Stavila A., pe care este aplicată ștampila cu inscripția „Primarul com. Micăuți”, pe care în partea stângă sus a cererii este aplicată viza Primarului com. Micăuți cu inscripția „Se acceptă cu respectarea strictă a angajamentelor asumate”, datată și semnată la 03.09.2012;

- faptul sustragerii pe ascuns din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 s. Micăuți, de la fântânile arteziene, amplasate pe teritoriul satului Micăuți r-l Strășeni, țevei din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm, cu valoarea unui metru în sumă de 106, 74 lei, care se află la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, se dovedește și prin acțiunile premergătoare ale inculpatului Stavila A. și anume angajarea în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială;

- versiunea inculpaților cu privire la legalitatea acțiunilor este combătută, prin probele cercetate, deoarece s-a dovedit că aceste țevi demontate aparțin ÎM „Apă-Canal” Strășeni, fapt confirmat prin extrasul din Registrul c. 123 „Mijloace fixe” a ÎM „Apă-Canal” Strășeni, prin care se confirmă faptul că ultima deține la balanță rețea de apă, stația de pompare Micăuți și fântâni arteziene cu valoare de bilanț 288.198 lei;

- argumentul instanțelor de fond precum că inculpații nu au acționat în cârdășie și cu intenție unică, este combătut de ansamblul de probe, necontestate de părți, administrate la urmărirea penală și cercetate în instanță, care demonstrează vinovăția inculpaților în cele incriminate;

- evenimentele infracționale imputate inculpaților sunt reflectate în următoarele probe și anume declarațiile reprezentantului părții vătămate Vlastic V., martorilor Luța R., Grosu Ș., Casian V., Costov C., Donoga G., Bîrcă A., Constantin T., Ursu M. și materialele cauzei;

- din analiza declarațiilor martorilor acuzării, inclusiv a comportamentului inculpaților, rezultă că culpa acestora și cârdășia cu care ambii au acționat în comun, se demonstrează prin cererea lui Stavila A. din 03.09.2012, adresată primarului și mențiunile cu impresiunea de ștampilă executate de Dolghii V., care exced competențele primarului și demonstrează complicitatea acestuia la comiterea infracțiunilor imputate;

- instanța de apel la adoptarea deciziei a repetat eroarea de drept admisă de prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanței de apel îi rămânea doar să aprecieze aceste probe;

- instanța de apel a preluat concluziile primei instanțe, fără a proceda la o apreciere proprie, specifică activității de judecare a apelului, cerință prevăzută la art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, lăsând fără argumentare fiecare din criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale, invocate de apelanți;

- consideră că vinovăția inculpaților este dovedită pe deplin, iar instanțele de fond eronat au statuat asupra oportunității achitării inculpaților.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, avocatul Roșca V. în numele inculpatului Dolghii V. a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recursul procurorilor este nemotivat, iar decizia se referă la toate motivele apelului, soluția fiind motivată. Nici una din probele prezentate de procuror, cercetate în instanță și analizate în hotărârile instanțelor de fond nu motivează acuzația că Dolghii V. ar fi comis infracțiunile de care este acuzat și justifică pe deplin decizia de achitare a acestuia.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 ianuarie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. În motivarea soluției, instanța de recurs a menționat, că judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, a concluzionat că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Reieșind din sumarul recursului declarat de procurori, s-a constatat că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Criticele autorilor recursului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel a adoptat soluția de menținere a sentinței de achitare a lui Dolghii V. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de 42

alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal și Stavila A. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și de încetare a procesului penal de învinuire a lui Dolghii V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece fapta inculpatului constituie contravenție, fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care confirmă vinovăția lui Dolghii V. și Stavila A. în faptele imputate de către partea acuzării.

Verificând criticele expuse de titularul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, instanța de recurs a evidențiat într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții motivate a deciziei instanței de apel s-a dedus, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesual menționate, instanța de recurs a constatat că, potrivit rechizitoriului inculpatul Dolghii V. a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice* și art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal și anume – *complicitate la săvârșirea furtului, adică persoana care a contribuit la săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, în proporții mari, prin sfaturi, prestări de informații și înlăturarea de obstacole, promițând dinainte că îl va favoriza pe infractor*. Totodată, inculpatul Stavila A. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și anume – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, în proporții mari*.

În continuare, prima instanță a adoptat o sentință prin care au fost achitați din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii: Stavila A., de învinuirea

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal; Dolghii V., de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal. La fel, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Dolghii V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece fapta inculpatului constituie contravenție, fiind recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional și încetat procesul contravențional, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere contravențională.

Prin urmare, nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, partea acuzării a atacat sentința cu apel. La rândul său, instanța de apel a adoptat o soluție prin care a respins apelul declarat și a menținut hotărârea primei instanțe.

În contextul celor expuse, instanța de recurs a relevat, că instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu și necesitatea recalificării faptelor în baza altei norme contravenționale, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpaților, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel în urma analizei și cercetării probelor a ajuns la concluzia de menținere a sentinței, prin care a considerat că acțiunile infracționale de depășire a atribuțiilor de serviciu incriminate inculpatului Dolghii V., nu sunt plasate sub aspect penal, constituind o faptă contravențională, menționând că: *„Colegiul penal va respinge ca fiind nefondate alegațiile apelantului precum că fapta infracțională de depășire a atribuțiilor de serviciu ar fi fost demonstrată, or în cazul de față nu sunt careva probe ce ar adevăra cauzarea de careva daune în proporții considerabile ÎM „Apă-Canal Strășeni”, în situația lipsei urmărilor prejudiciabile în cuantumul necesar pentru a fi considerată infracțiune, circumstanțe care plasează acțiunile inculpatului, Dolghii V. sub incidența legii contravenționale”*.

În continuare, în susținerea concluziilor sale privind calificarea acțiunilor inculpatului Dolghii V. în baza art. 313 Cod contravențional, instanța de apel a menționat *„... instanța de apel respinge alegațiile procurorului privind existența faptei infracționale de depășire a atribuțiilor de serviciu, reieșind însuși din faptul că infracțiunea de furt, incriminată ambilor inculpați, este în strânsă legătură cu fapta infracțională de depășire a atribuțiilor de serviciu, reieșind una din alta, astfel că pentru a putea incrimina fapta de depășire a atribuțiilor de serviciu, de către inculpatul Dolghii V., în calitate de Primar al s. Micăuți, urmează a fi demonstrată comiterea infracțiunii de furt de către inculpatul Stavila A., în complicitate cu inculpatul Dolghii V., circumstanță care însă nu este realizată, în primul rând reieșind din aceea că fapta de furt nu s-a confirmat, or inculpatul Stavila A., a acționat bazându-se pe faptul că extrage țeava în temeiul permisiunii eliberate de către Primarul s. Micăuți, inculpatul Dolghii V., iar în cele din urmă se atestă că depășirea atribuțiilor de serviciu nu a avut loc în contextul plasării sub aspect penal, or nemijlocit fapta lui Dolghii V. este decriminalizată având în vedere lipsa unor probe concludente și pertinente la capitolul prejudiciului cauzat ÎM „Apă-Canal Strășeni””*.

De asemenea, în motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat: *„inculpatul Stavila A. și Dolghii V., nu au comis sustragerea și cu atât mai mult țeava din metal, de facto nu a fost însușită... învinuirea este vagă și abstractă”*.

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se reține că nu sunt careva probe ce ar adevăra cauza de careva daune în proporții considerabile ÎM „Apă-Canal Strășeni”, în situația lipsei urmărilor prejudiciabile în cuantum necesar pentru a fi considerată infracțiune, plasând acțiunile inculpatului Dolghii V. în baza art. 313 Cod contravențional, adică totuși constată depășirea atribuțiilor de serviciu doar că sub aspect contravențional, iar pe de altă parte se statuează de către aceeași instanță, că nu se dovedește fapta de sustragere a bunurilor care este în strânsă legătură cu depășirea atribuțiilor de serviciu, ulterior tot în motivare indică că lipsesc probe că țeava a fost însușită. Astfel, Colegiul apreciază concluziile instanței de apel menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc.

Astfel, în viziunea instanței de recurs concluziile despre lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii de furt, cât și privind recalificarea acțiunilor inculpatului Dolghii V. din prevederile art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, în cele ale art. 313 Cod contravențional, sunt incerte, lăsând loc de interpretări, adică fiind unele injuste.

De asemenea, instanța de recurs a remarcat fapta constatată prin hotărârea primei instanțe care a fost menținută de către instanța de apel, referitor la calificarea acțiunilor inculpatului Dolghii V. în baza art. 313 Cod contravențional: *„...a săvârșit contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, în următoarele circumstanțe: Dolghii V. fiind persoană publică și cu funcție de demnitate publică, acționând cu titlu oficial ca autoritate reprezentativă a populației unității administrativ - teritoriale a comunei Micăuți, raionul Strășeni și executivă a consiliului local, la 03.09.2012, depășind într-un mod vădit atribuțiile de serviciu, intenționat, la prezentarea unei cereri scrise de către inculpatul Stavila A. datată cu 03.09.2012, făcând cunoștință cu conținutul acesteia din care clar rezulta excavarea și extragerea țevilor metalice din sectorul de apeduct dintre fântânile arteziene a Prizei de apă din comuna Micăuți în scop de a fi vândute, prin aplicarea unei rezoluții, ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea Primăriei Micăuți, dar la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, iar în consecință inculpatul Stavila A., în perioada cuprinsă între 03.09.2012-07.09.2012, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „Chetriș”, comuna Micăuți și a extras țevi metalice care formează sectorul de apeduct dintre fântânile arteziene ale Prizei de apă din comuna Micăuți, situat pe teritoriul administrativ a Primăriei Micăuți și a căror lungime și valoare certă nu a fost identificată de organul de urmărire penală.”*

Însă, în partea motivată, instanța de apel a ajuns la o altă concluzie diametral opusă, indicând că *„...din materialele cauzei se atestă că țevile date, constituie proprietate a Consiliului r. Strășeni, pe când însă în calitate de parte vătămată la caz a fost recunoscută ÎM „Apă-Canal” Strășeni”.*

La fel, în partea motivată a hotărârii, instanța de apel a specificat *„... țeava care a fost depistată la fața locului se află de facto la partea vătămată, lipsind prejudiciul cauzat ÎM „Apă-Canal” Strășeni”.*

Astfel, instanța de recurs a atestat, că conform motivării menționate, instanța de apel se contrazice în concluziile sale, ceea ce generează neclaritate, astfel într-o ordine de idei susține fapta constatată de prima instanță, în care s-a constatat că, bunurile se aflau la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, iar în altă ordine de idei stabilește că țevile date, constituie proprietate a Consiliului r. Strășeni.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul, că în

prezenta cauză penală, în instanțele de fond au fost examinate următoarele probe și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabela anexă din 07.09.2012, conform căruia s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și anume pășunea din marginea satului Micăuți r-nul Strășeni, unde în cadrul cercetării la fața locului s-a stabilit un excavator – tractor de model K580 cu n/î xxxx, din spatele căruia este montat un căuș destinat lucrărilor de săpat în pământ. De la căușul dat a fost depistat săpat în pământ un canal cu dimensiunea de 90x90 cm, cu lungimea de aproximativ 500 metri (f.d. 17 v. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabela anexă din 26.09.2012, conform căruia s-a cercetat porțiunea de teren din marginea satului Micăuți, r-nul Strășeni, din apropierea iazului din s. Micăuți, amplasat în spatele gospodăriei lui Cavcaliuc I., unde la o distanță de 3 metri de la gardul gospodăriei, ultimului s-a depistat o țevă metalică cu diametrul de 400 și grosimea de 6 mm, lungimea de 7,5 metri (f.d. 56 v. I);

- procesul verbal de examinare a obiectului din 24.12.2012, conform căruia s-a examinat un metru de țevă din metal cu diametrul de 400 mm și grosimea de 6 mm. În cadrul examinării, cu ajutorul cântarului de model „Pocitovîi”, fiind cântărită țeava cu diametrul de 400 mm și grosimea de 6 mm, are masa totală de 59,30 kg;

- raportul organului de urmărire penală Strășeni din 24.12.2012, prin care în baza actelor existente și a măsurărilor efectuate s-a stabilit că, au fost scoase țevile de pe teritoriul s. Micăuți, cu diametru de 400 mm, de pe un perimetru de 600 m (f.d. 149 v. I). În baza cântăririi unui metru de țevă cu diametrul de 400 m s-a stabilit că acesta cântărește 59,30 kg și respectiv 600m x 59,30 kg = 35.580 kg x 1,70 lei kg de metal uzat = 60.486 lei;

- raportul de expertiză nr. 466 din 12.03.2014, prin care s-a stabilit că țevile de oțel cu diametrul de 426 mm, nu pot fi utilizate pe viitor ca material de construcție, deoarece sunt uzate, deformate și ruginite, astfel și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării (f.d. 190 v. I);

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 05-01 din 03 mai 2016, prin care s-a constatat că lungimea totală a țevii care lipsește este de 286,75 m.

- procesul-verbal privind constatarea prejudiciului cauzat din 14.08.2014, prin care s-a stabilit că din sistemul de aprovizionare cu apă potabilă de pe teritoriul s. Micăuți r-nul Strășeni a fost sustrasă țevă metalică ce cântărea 29.650 kg, iar în urma realizării fierului dat la fier uzat, la preț de 1,7 lei, urma a fi încasată suma de 50.405 lei (f.d. 19 v. II);

- procesul-verbal de audiere a reprezentantului părții vătămate Vlasic V. din 23.10.2014, care a declarat că prin acțiunile persoanelor necunoscute care au sustras de pe teritoriul s. Micăuți r-nul Strășeni, țeava din oțel cu o lungime de aproximativ 700 metri, aflată la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, întreprinderii i-a fost cauzat anume prejudiciul în sumă de 74.714 lei (f.d. 64 – 65 v. II);

Astfel, instanța de recurs a constatat, că instanțele de fond nu au luat în considerație aceste probe, indicând pripit că nu a fost identificată de organul de urmărire penală lungimea și valoarea certă a țevilor metalice, fără a analiza în coroborare toate probele, fără a evalua procesele-verbale de cercetare la fața locului, rapoartele de expertiză, descrierea corpurilor delictive și declarațiile martorilor în coroborare cu celelalte probe, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală).

Învederând cele menționate mai sus, instanța de recurs a considerat, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a studiat în deplină măsură cumulumul de probe, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii pripite, privind recalificarea acțiunilor inculpatului Dolghii V., din prevederile art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, în cele ale art. 313 Cod contravențional, pe motiv că organul de urmărire penală nu a identificat lungimea și valoarea certă a țevilor metalice, concluzionând că „*nu sunt careva probe ce ar adevăra cauza de careva daune în proporții considerabile ÎM „Apă-Canal Strășeni”, în situația lipsei urmărilor prejudiciabile în cuantumul necesar pentru a fi considerată infracțiune*”.

În opinia instanței de recurs, probele nu au fost minuțios analizate și evaluate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză și anume privind lungimea și cuantumul țevilor metalice extrase, în urma excavării porțiunii de teren din regiunea „Chetriș” comuna Micăuți.

Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate momentele, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Dolghii V. în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor acestuia în baza art. 313 Cod contravențional, în coroborare cu probele administrate, pe care urma să le aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și să constate lungimea și valoarea țevilor extrase, ținând cont de probele menționate, inclusiv și raportul de expertiză nr. 466 din 12.03.2014, prin care s-a stabilit că țevile de oțel cu diametrul de 426 mm, nu pot fi utilizate pe viitor ca material de construcție, deoarece sunt uzate, deformate și ruginite, astfel și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării (f.d. 190 v. I), raportul de constatare tehnico-științifică nr. 05-01 din 03 mai 2016, prin care s-a constatat că lungimea totală a țevii care lipsește este de 286,75 m.

Din considerentele expuse, instanța de recurs a statuat, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2020, a fost admis apelul declarat de către procuror, sentința casată integral, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

Dolghii Vasile învinuit în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal a fost achitat deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Dolghii Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsă penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Stavila Andrei învinuit în baza art. 186 alin. (4) Cod penal a fost achitat deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Plângerea lui Dolghii Vasile depusă în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, privind declararea nulității procesului-verbal cu privire la reținere din 23.12.2014, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

8.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că judecând apelul declarat de acuzatorul de stat împotriva sentinței, în conformitate cu art. 390 alin. (1), 394 alin. (3), pct. 1) Cod de procedură penală, *a constatat că* în baza rechizitoriului, se învinuiește inculpatul Stavila Andrei că, deoarece de mai mult timp gospodăriile din regiunea în care locuiește el se confruntau cu lipsa apei potabile, la data de 03.09.2012, în interesul locuitorilor din acea regiune, a depus la Primăria com. Micăuți, rl. Strășeni o cerere prin care a solicitat permisiunea de a efectua lucrări de excavare a unui traseu din țevă metalică care trecea pe teritoriul s. Micăuți și care nu se utiliza de mai mult timp, asumându-și angajamentul de a vinde metalul acumulat și a procura o pompă nouă pentru a o înlocui pe cea veche din fântâna arteziană care aprovizionează gospodăriile menționate. Inculpatul Dolghii Vasile, în calitate de primar al com. Micăuți, rl. Strășeni, în urma examinării cererii depuse de inculpatul Stavila Andrei, în aceeași zi, a autorizat excavarea țevelor, aplicând rezoluția corespunzătoare pe cerere și ștampila Primăriei com. Micăuți, după care, intrând în posesia cererii nominalizate, avizată de inculpatul Dolghii Vasile, în perioada cuprinsă între data de 03.09.2012 și 07.09.2012, inculpatul Stavila Andrei angajând în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială, a organizat săparea unui șanț de-a lungul traseului din apeductul care alimenta rezervoarele „ Treapta ” nr. 1 sat. Micăuți de la fântânile arteziene, amplasate pe teritoriul sat. Micăuți, r-nul Strășeni și a descoperit țeava din metal care se afla în pământ. Iar la data de 07.09.2012 când de către inculpatul Stavila Andrei a fost angajat Donoagă Grigore - șoferul autocamionului de model „Man”, cu n/i xxxx cu remorcă și numere de înmatriculare xxxx, pentru a transporta țevile de metal la fier uzat pentru a fi comercializate, fiind în proces de încărcare a autocamionului numit cu țevi metalice excavate din pământ și tăiate, au fost stopați de colaboratorii Inspectoratului de poliție Strășeni, care au reținut camionul și în care erau încărcate 12 țevi a căror lungime și valoare certă nu a fost identificată de organul de urmărire penală.

În pofida circumstanțelor de fapt constatate supra, inculpatul Stavila Andrei a fost trimis în judecată, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii de furt agravat prevăzut de art. 186 alin. (4) Cod penal, iar inculpatul Dolghii Vasile a fost trimis în judecată, fiind învinuit de complicitate la săvârșirea infracțiunii de furt agravat prevăzut de art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal, și aceasta deoarece conform rechizitoriului acțiunile inculpaților au fost săvârșite în următoarele circumstanțe:

Inculpatul Dolghii Vasile, la sfârșitul lunii august a anului 2012, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu inculpatul Stavila Andrei Vladimir, ambii având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și obținerii unui profit material, în vederea realizării scopului lor infracțional, a furnizat și confirmat verbal lui Stavila Andrei Vladimir informația că în pământ pe teritoriul sat. Micăuți, r-nul Strășeni se află țevă din metal care deja nu se mai folosește ca conductă și care poate fi realizată ca metal uzat, după care la 03.09.2012, ilegal în vederea realizării aceluiași scop criminal, precum și înlăturarea de obstacole, a semnat și aplicat ștampila primăriei com. Micăuți pe cererea depusă de inculpatul Stavila Andrei Vladimir prin care ultimul solicita permisiunea de a efectua lucrări de excavare a traseului vechi pentru extragerea țevii și realizarea acesteia la metal uzat, acțiuni prin care a favorizat comiterea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane de către inculpatul Stavila Andrei Vladimir care, în perioada de timp începând cu sfârșitul lunii august a anului 2012 și până la data de 01.09.2012 angajând în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială, cu ajutorul tehnicii speciale, pe ascuns a sustras din apeductul care alimenta rezervoarele „ Treapta ” nr. 1, sat. Micăuți de la fântânile arteziene, amplasate pe teritoriul sat. Micăuți, r-

nul Strășeni, țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106.74 lei, care se afla la balanța IM „Apă-canal” Strășeni, cauzând părții vătămate IM „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei.

Inculpatul Stavila Andrei, în perioada de timp începând cu sfârșitul lunii august a anului 2012 și până la data de 11.09.2012, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu primarul com. Micăuți, r-nul Strășeni, inculpatul Dolghii Vasile, ambii având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și obținerii unui profit material, având în prealabil de la complicele Dolghii Vasile informație că pe teritoriul sat. Micăuți, r-nul Strășeni se află țeavă din metal care deja nu se mai folosește ca conductă și poate fi realizată ca metal uzat, precum și permisiunea de a efectua lucrări de excavare a traseului vechi pentru extragerea țevii și realizarea acesteia la metal uzat eliberată ilegal de inculpatul Dolghii Vasile la 03.09.2012, în vederea realizării scopului lor infracțional, angajând persoane ce dispuneau de tehnică specială, cu ajutorul tehnicii speciale, pe ascuns a sustras din apeductul care alimenta rezervoarele „ Treapta ” nr. 1, sat. Micăuți de la fântânile arteziene, amplasate pe teritoriul sat. Micăuți, r-nul Strășeni, țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106.74 lei, care se afla la balanța IM „Apă-Canal” Strășeni, cauzând astfel părții vătămate IM „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei.

Totodată, instanța de apel a reținut că, potrivit rechizitoriului, inculpatul Dolghii Vasile se învinuiește în aceea că exercitând funcția de primar al comunei Micăuți, raionul Strășeni ales în rezultatul alegerilor locale generale din 19 iunie 2011 al cărui mandat a fost validat prin Hotărârea Judecătorei Strășeni din 24 iunie 2011, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Codul Penal cât și conform anexei la Legea nr. 199 din 16.07.2010 „cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”, persoană cu funcție de demnitate publică, ales în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, modul de alegere fiind reglementat inclusiv de art. 112 din Constituția Republicii Moldova, contrar art. 1 a Protocolului adițional din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; art. 9 și 127 din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994, care reglementează „Principiile fundamentale privind proprietatea” și respectiv „Proprietatea”, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Legea Republicii Moldova nr. 768 din 02.02.2000 „Privind statutul alesului local” care prevăd că alesul local este dator să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la consolidarea autorității administrației publice locale pe care o reprezintă, onorarea obligațiilor civile, asigurarea ordinii publice și la respectarea legislației, contrar prevederilor prevăzute la art. 75 și 77 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, care prevăd care bunuri fac parte din domeniul public al unității administrativ- teritoriale și respectiv faptul, că administrarea acestor bunuri publice se face după caz, în temeiul deciziei consiliului local sau raional, în condițiile legii, iar potrivit art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 „Privind administrarea și dețazierea proprietății publice”, bunurile domeniul public, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, iar circuitul civil al acestor bunuri este interzis, bunurile domeniului public fiind inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, prin ignorarea art. 14 alin. (1) și (2) lit. b) și f) al Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, care expres prevede competențele de bază ale consiliilor locale

și anume faptul că, consiliul local are drept de inițiativă și a decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care țin de competența altor autorități publice, administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului) și decide asupra lucrărilor de proiectare, construcție, întreținere și modernizare a drumurilor, podurilor, fondului locativ în condițiile Legii cu privire la locuințe, precum și a întregii infrastructuri economice, sociale și agrement de interes local, depășind atribuțiile de bază ale primarului prevăzute expres la art. 29 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală,, a săvârșit infracțiunea de „excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu ” în următoarele circumstanțe:

Dolghii Vasile fiind persoană publică și cu funcție de demnitate publică, acționând cu titlu oficial ca autoritate reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale a comunei Micăuți, raionul Strășeni și executivă a consiliului local, în perioada lunii august 2012, prin înțelegere prealabilă cu consăteanul său cet. Stavila Andrei, depășind într-un mod vădit atribuțiile de serviciu, intenționat a permis ultimului excavarea solului și extragerea țevelor metalice care oformează sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene al Prizei de apă din comuna Micăuți, situat pe teritoriul administrativ a primăriei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea primăriei Micăuți. iar în vederea sustragerii țevii din metal care se afla la balanța IM „Apă-Canal” Strășeni, la prezentarea unei cereri scrise de numitul Stavila Andrei datată cu 03.09.2012, făcând cunoștință cu conținutul acesteia din care clar rezulta excavarea și extragerea țevelor metalice din sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene a Prizei de apă din comuna Micăuți în scop de a fi vândute, prin aplicarea unei rezoluții, ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, iar în consecință Andrei Stavila în perioada lunilor august - septembrie 2012, urmărind scopul sustragerii și realizării țevelor metalice ca metal uzat, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „Chetriș” comuna Micăuți de unde a sustras și însușit țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106.74 lei, care se afla la balanța IM „Apă-Canal” Strășeni, cauzând astfel părții vătămate IM „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 74 714 lei, în așa mod, fiind cauzate daune materiale considerabile de proporții mari intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Dolghii Vasile cu bună știință a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. b) din Codul penal.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal (excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu) (sesizările nr.1 13g/2016 și nr.8g/2017) s-a declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpatul Dolghii Vasile, la data comiterii infracțiunii, exercita funcția de primar al comunei Micăuți, r-nul Strășeni din data de 19.06.2011.

Astfel, instanța de apel, judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de

apel, ținând cont de prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017 și de prevederile Legii nr. 245 din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012 „privind modificarea și completarea unor acte legislative” a constatat în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1)-14) Cod procedură penală, că inculpatul Dolghii Vasile exercitând funcția de primar al comunei Micăuți, r-nul Strășeni, ales în rezultatul alegerilor locale generale din 19 iunie 2011 al cărui mandat a fost validat prin Hotărârea Judecătorei Strășeni din 24 iunie 2011, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Codul penal, persoană publică, acționând cu titlu oficial ca autoritate reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale a comunei Micăuți, r-nul Strășeni și executivă a consiliului local, contrar art. 1 a Protocolului adițional din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; art. 9 și 127 din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994, care reglementează „Principiile fundamentale privind proprietatea ” și respectiv „Proprietatea”, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Legea Republicii Moldova nr. 768 din 02.02.2000 „Privind statutul alesului local” care prevăd că alesul local este dator să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la consolidarea autorității administrației publice locale pe care o reprezintă, onorarea obligațiilor civile, asigurarea ordinii publice și la respectarea legislației, contrar prevederilor prevăzute la art. 75 și 77 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală ”, care prevăd care bunuri fac parte din domeniul public al unității administrativ- teritoriale și respectiv faptul, că administrarea acestor bunuri publice se face după caz, în temeiul deciziei consiliului local sau raional, în condițiile legii, iar potrivit art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 „Privind administrarea și dețazierea proprietății publice”, bunurile domeniul public, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, iar circuitul civil al acestor bunuri este interzis, bunurile domeniului public fiind inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, prin ignorarea art. 14 alin. (1) și (2) lit. b) și f) al Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, care expres prevede competențele de bază ale consiliilor locale și anume faptul că, consiliul local are drept de inițiativă și a decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care țin de competența altor autorități publice, administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului) și decide asupra lucrărilor de proiectare, construcție, întreținere și modernizare a drumurilor, podurilor, fondului locativ în condițiile Legii cu privire la locuințe, precum și a întregii infrastructuri economice, sociale și agrement de interes local, depășind atribuțiile de bază ale primarului prevăzute expres la art. 29 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „privind administrația publică locală”, a săvârșit infracțiunea de „excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu ” în următoarele circumstanțe:

Dolghii Vasile Vasile fiind persoană publică, acționând cu titlu oficial ca autoritate reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale a comunei Micăuți, raionul Strășeni și executivă a consiliului local, în perioada lunii august 2012, prin înțelegere prealabilă cu consăteanul său cet. Stăvilă Andrei, depășind într-un mod vădit atribuțiile de serviciu, intenționat a permis ultimului excavarea solului și extragerea țevelor metalice care oformează sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene al Prizei de apă din comuna Micăuți, situat pe teritoriul administrativ a primăriei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea primăriei Micăuți, iar la prezentarea unei cereri scrise de numitul Stăvila Andrei datată cu 03.09.2012, făcând cunoștință cu conținutul acesteia din care clar

rezulta excavarea și extragerea țevilor metalice din sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene a Prizei de apă din comuna Micăuți în scop de a fi vândut metalul uzat și procurată o pompă nouă pentru fântâna arteziană, prin aplicarea unei rezoluții, ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, iar în consecință Andrei Stavila în perioada lunilor august – septembrie 2012, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „ Chetriș ” comuna Micăuți și a excavat țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106.74 lei, care se afla la balanța IM „Apă-Canal Strășeni”, cauzând astfel părții vătămate IM „Apă-Canal Strășeni” o pagubă materială în sumă totală de 74 714 lei, în așa mod, fiind cauzate daune materiale considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

În cadrul cercetării judecătorești, au fost administrate, cercetate și verificate următoarele materiale probatorii, după cum urmează: declarațiile reprezentantului părții vătămate Vlasic Valentina, declarațiile martorilor Luța Rodica, Grosu Ștefan, Costov Constantin, Casian Valeintina, Donoagă Grigore, Constantin Tudor, Ursu Mihail, Moscalciuc Alexandru, Cotelea Gheorghe, Panciuc Sergiu, Bîrca Andrei, Guțan Gheorghe, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 07.09.2012, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 11.09.2012, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel anexă din 26.09.2012, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabela anexă din 13.12.2012, ordonanța de recunoaștere ca corp delict din 18.02.2013, ordonanța de recunoaștere ca corp delict din 18.02.2013, raportul înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni la 07.09.2012 cu nr. 20123304474 în baza informației telefonice a cet. Grosu Ștefan loc. a sat. Micăuți, r-nul Strășeni, demersul IM „Apă Canal” Strășeni, raportul înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni la 11.09.2012 cu nr. 20123304548, informația IM „Apă Canal” Strășeni din 13.09.2012, actul de transmitere și primire, informația parvenită de la SC „ANVI-PRIM” SRL, extrasul din registrul c. 123 „Mijloace fixe ” a IM „Apă-Canal ” Strășeni, actul de constatare din 18 septembrie 2014 a comisiei IM „ Apă-Canal ” Strășeni.

Potrivi rechizitoriului, inculpatului Stavila Andrei i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, iar inculpatului Dolghii Vasile i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, a considerat că inculpatul Stavila Andrei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, în proporții mari și inculpatul Dolghii Vasile învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal - furtul, adică persoana care a contribuit la săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, în proporții mari, prin sfaturi, prestări de informații și înlăturarea de obstacole, promițând dinainte că îl va favoriza pe infractor, urmează a fi achitați, deoarece fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod procedură penală.

Totodată, instanța de apel având în vedere dispozițiile Hotărârii Curții Constituționale nr. 22.06.2017 și dispozițiile Legii nr. 245 din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012, a recalificat acțiunile inculpatului Dolghii Vasile din prevederile art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza

art. 328 alin. (1) Cod penal - săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Instanța de apel a conchis că, inculpatul Stavila Andrei nu a săvârșit infracțiunea de furt din considerentul că, a acționat în baza actului permisiv al Primarului comunei Micăuți - inculpatul Vasile Dolghii, care a fost recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 18.02.2013; (f.d. 171, vol. I).

Instanța de apel nu a putut reține ca fiind întemeiată calificarea juridică a acțiunilor inculpatului Stavila Andrei, așa cum a fost realizată de către acuzatorul de stat și incriminată acestuia conform actului de acuzație, deoarece însuși în rechizitoriu este menționat că Stavila Andrei se învinuiește pe faptul că „...având scopul sustragerii ... și ... având în prealabil ... permisiunea de a efectua lucrări de excavare ... eliberată ilegal de inculpatul Dolghii Vasile”.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că odată ce procurorul a reținut prin rechizitoriu că Stavila Andrei a avut permisiunea de a excava țeava de la primarul s. Micăuți, inculpatul Dolghii Vasile, în calitate de exponent al puterii publice, nu poate fi reținută învinuirea adusă inculpatului Stavila Andrei, în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, care de altfel nu era obligat în calitate de cetățean și locuitor al s. Micăuți să cunoască dacă permisiunea Primarului este legală sau ilegală. Or, din perspectiva unui om simplu, problemele ce apar în comunitatea locală se soluționează de primar, în calitate de exponent al puterii executive locale. Iar odată ce calea de soluționare a problemei procurării unei pompe noi propusă de Stavila Andrei pe cale legală - prin cerere, a fost acceptată de către primar (cu depășirea vădită a atribuțiilor de serviciu) instanța de apel nu a putut reține în acțiunile inculpatului Stavila Andrei elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal.

Or, așa cum a fost constatat în cadrul cercetării judecătorești, în baza probelor administrate de acuzatorul de stat, în acțiunile inculpatului Stavila Andrei lipsește latura subiectivă a infracțiunii de furt, deoarece ultimul nu a avut intenția directă de a sustrage bunurile și nu a urmărit scopul de cupiditate, având în vedere și faptul că anume Primarul com. Micăuți, r-nul Strășeni, în calitate de persoană cu funcție de demnitate publică era obligat în virtutea atribuțiilor funcționale să respingă cererea lui Stavila Andrei.

Tot în această ordine de idei, urmează a se nota și faptul că necunoașterea despre caracterul ilegal al permisiunii Primarului s. Micăuți și buna-credință a inculpatului Stavila Andrei în procesul de excavare a țevelor a rezultat și din declarațiile martorilor Andrei Bîrca, șoferul tractorului care a relatat că Stavila Andrei i-a dat o foaie pe care era menționat că poate lucra, era ștampilată și semnată, posibil era a primarului, declarațiile martorului Constantin Tudor, care a indicat că s-a deplasat la fața locului unde se excavau țevele înainte de a fi venit poliția și a discutat cu inculpatul Stavila Andrei care i-a comunicat că Primarul s. Micăuți e la curent și i-a permis să facă săpături, declarațiile martorului Donoagă Grigore, șoferul camionului încărcat cu țevi, care a indicat că după apariția poliției, la întrebarea adresată lui Stavila Andrei dacă țevele erau sustrate, ultimul i-a comunicat că, el răspunde de țeavă și că este a lor, declarațiile martorului Casian Valentina, Primarul or. Strășeni și care a declarat că a venit la fața locului când poliția a stopat lucrările de excavare, iar la solicitarea de a fi prezentat un document ce permite excavarea, i s-a prezentat cererea lui Stavila Andrei avizată de Primarul s. Micăuți, declarațiile martorului Grosu Ștefan, care confirmă că s-a deplasat la fața locului unde se excavau țevele înainte de a fi venit poliția și a discutat cu Stavila Andrei pe care l-a întrebat dacă are acte ce îi permit să facă săpături la ce ultimul i-a spus că are

permisiune și face săpături legal. Ține minte foaia cu permisiunea semnată de primar, permisiunea era în colțul stâng al foi.

Apreciind declarațiile martorilor relatate supra, instanța de apel a atestat că toate aceste circumstanțe demonstrează faptul că Stavila Andrei nu a avut intenția de a sustrage pe ascuns țevile de metal, ba mai mult, necunoscând despre ilegalitatea acțiunilor inculpatului Dolghii Vasile, explica tuturor că este îndreptățit să excaveze țeava, deoarece are permisiunea Primarului s. Micăuți.

Raportând elementele laturii subiective a sustragerii la circumstanțele constatate în ședință de judecată, instanța de apel a concluzionat că, procurorul nu a demonstrat în ședință de judecată că inculpații ar fi avut intenție directă de a sustrage țevile și au fost ghidați de scopul de cupiditate.

La baza concluziei de lipsă a laturii subiective și obiective a componenței infracțiunii de furt în acțiunile inculpaților, stă interpretarea cumulativă a declarațiilor inculpaților. Or, potrivit declarațiilor inculpatului Stavila Andrei, în regiunea unde el locuiește, era arsă pompa de apă care aproviziona mai multe gospodării, iar unica soluție era să procure o pompă nouă, motiv pentru care a scris o cerere la Primarul s. Micăuți pentru a excava țeava și a o vinde, iar din banii acumulați să procure o nouă pompă, cerere care a fost acceptată, după care au demarat săpăturile. A săpat vre-o 3-4 zile, a chemat o mașină și a încărcat țevile în mașină și atunci a venit poliția. Nu a avut intenția de a fura țevile, deoarece a avut permisiunea în scris de la Primarul Dolghii Vasile. Alte țevi decât cele sechestrate și urcate în automobil nu a mai scos de acolo.

Instanța de apel a apreciat că declarațiile inculpatului Stavila Andrei coroborează întrutotul cu declarațiile inculpatului Dolghii Vasile, potrivit cărora, din moment ce a devenit Primar al s. Micăuți, s-a confruntat cu problema pompelor ce aprovizionează cu apă gospodăriile oamenilor, inclusiv din regiunea unde locuiește Stavila Andrei. Resurse financiare în Primărie nu erau, iar din discuții cu locuitorii satului s-a decis ca schimbarea pompei să se facă din contul altor mijloace, fiind împuternicit Stavila Andrei cu căutarea soluțiilor. Ulterior, la Primăria s. Micăuți a fost depusă cererea semnată de către Stavila Andrei care solicita permisiunea de a excava țeava uzată din sectorul „Chetriș” care a fost vizată pozitiv de către el.

În acest sens, instanța de apel nu a reținut circumstanțele de fapt indicate de către procuror în rechizitoriu în privința inculpatului Stavila Andrei potrivit cărora sustragerea țevii ar fi avut loc în perioada „de până la data de 11.09.2012”. Or, în ședință de judecată s-a demonstrat cu certitudine că, lucrările de excavare a țevii au fost curmate de către organele de poliție la data de 07.09.2012 când martorul Grosu Ștefan a sunat la „902” la ora 14:50 (f.d. 16, vol. I) și a fost întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu foto-tabel anexă din 07.09.2012 (f.d. 17-25, vol. I), semnat de martorii Moscalciuc Alexandru și Cotelea Gheorghe care în ședință de judecată au declarat că anume la această dată au fost încărcate țevile în camionul martorului Donoagă Grigore. Astfel, nu este clar de ce procurorul a indicat în rechizitoriu că sustragerea țevilor ar fi continuat încă patru zile după depistarea cazului, or aceasta dă dovadă că învinuirea este neclară.

La fel, a fost apreciată critic afirmația din rechizitoriu potrivit căreia sustragerea țevii ar fi avut loc în perioada „începând cu sfârșitul lunii august a anului 2012”. Or, în ședință de judecată s-a demonstrat cu certitudine că, pregătirile pentru demararea lucrărilor de excavare au început într-adevăr din luna august, însă efectiv acestea au început a fi realizate după data de 03.09.2012 când a fost acceptată cererea lui Stavila Andrei de către Dolghii Vasile.

Cu alte cuvinte, instanța de apel a apreciat că pe parcursul lunii august, inculpatul Stavila Andrei nu a organizat excavarea cărorva țevi de pe teritoriul s. Micăuți, în acest sens urmând a fi reținute declarațiile martorului Donoagă Grigore, care a indicat că nu ține minte data concretă dar, care a relatat că atunci când a ajuns în satul Micăuți în jurul orelor 14:00 - 15:00, a tras mașina lângă țevi și a început să încarce și în acest timp a venit poliția și i-a spus să rămână pe loc până a doua zi dimineață când a fost dus la Strășeni. Tot acest martor a relatat că nu a mai făcut transportări de țevi din s. Micăuți, era pentru prima dată și atunci a și fost stopat de poliție. Din declarațiile martorului Andrei Bîrca rezultă că a fost angajat de inculpatul Andrei Stavila pentru a săpa un șanț în s. Micăuți, rl. Strășeni. Când a început a lucra, nu era săpat nimic, el a lucrat 2-3 zile. La un moment dat, la fața locului a venit poliția care a luat toate țevile așa cum erau ele încărcate într-un camion de tonaj și le-a dus la Strășeni. Nu a indicat că ar fi văzut mai multe mașini să fie încărcate cu țevile care erau scoase din șanțul care îl săpa, cu excepția camionului care a fost reținut de poliție - adică al lui Donoaga Grigore.

La fel, din declarațiile inculpatului Stavila Andrei, instanța de apel a reținut că lucrările au început cu acordul în prealabil al primarului s. Micăuți. Din declarațiile martorilor Cotelea Gheorghe și Moscalciuc Alexandru, apreciate în cumul cu conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 07.09.2012 (f.d. 17-25, vol. I) rezultă data concretă când a fost depistat cazul de încărcare a țevii.

Astfel, instanța de apel a atestat că procurorul nu a prezentat nici o altă probă care ar demonstra că de către Stavila Andrei ar fi fost excavate careva țevi în perioada lunii august 2012, or, din conținutul declarațiilor lui Andrei Bîrca și Donoaga Grigore - persoanele care nemijlocit au săpat și au încărcat țevile, reiese că mai devreme de 03.09.2012 lucrări de excavare sau de transportare a țevilor de pe teritoriul s. Micăuți ei nu au prestat. Iar faptul că martorul Casian Valentina relatează că ea cunoștea de mai multe zile că pe timpul nopții sunt furate țevi din localitatea s. Micăuți ce se află la balanța Primăriei Strășeni nu poate fi luat în considerație, or, aceste declarații nu coroborează cu nici o altă probă administrată în cadrul ședinței de judecată. Ba mai mult, reieșind din declarațiile martorului Casian Valentina reiese cert că la fața locului ea a fost la fel în data de 07.09.2012 când de către organele poliției deja era documentat cazul.

La fel, au fost apreciate critic și circumstanța din rechizitoriu potrivit căreia sustragerea țevii ar fi avut loc „de comun acord ... prin înțelegere prealabilă cu primarul com. Micăuți, r-nul Strășeni... ambii având scopul sustragerii pe ascuns ... având în prealabil de la complicele Dolghii Vasile Vasile informație că pe teritoriu sat. Micăuți, r-nul Strășeni se află țeavă din metal...”

În acest sens, instanța de apel a reținut că procurorul nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că, cei doi inculpați au coordonat acțiunile lor în scopul intrării în posesia țevilor ce urmau a fi excavate.

Or, din declarațiile inculpaților reiese că între cei doi au existat doar 2 întâlniri pentru a discuta despre posibilitatea excavării țevii. Prima dată când Stavila Andrei a propus lui Dolghii Vasile să excaveze țeava pentru a o vinde la fier uzat și a procura pompa, iar a doua oară când a avut loc întâlnirea celor doi cu martorul Costov Constantin, care, de altfel, neagă vehement existența cărorva discuții cu inculpații la capitolul excavării țevilor.

Mai mult decât atât, la materialele cauzei penale nu există nici o probă care ar demonstra că inculpatul Dolghii Vasile cunoștea despre demararea lucrărilor de excavare, el indicând că după acceptarea cererii inculpatului Stavila Andrei urmând a fi fost emisă o dispoziție

separată, care ar fi fost executorie, dar care nu a mai reușit să fie emisă, deoarece a intervenit poliția.

La fel, instanța de apel a apreciat că procurorul nu a demonstrat în ședință de judecată că presupusul scop al lucrărilor de excavare a țevii era unul fictiv, inventat special pentru a da o tentă de legalitate acțiunilor inculpaților. Or, din start, chiar de la pornirea urmăririi penale procurorul era obligat să verifice versiunea inculpaților potrivit căreia pompa din regiunea unde locuiește Stavila Andrei era stricată, iar nemulțumirile în comunitatea sătească erau mari. Instanța de apel reține că versiunea necesității găsirii mijloacelor financiare pentru procurarea unei pompe noi a fost lansată din start de către inculpatul Dolghii Vasile în explicația sa din 12.09.2012 (f.d. 54, vol. I), acest lucru reieșind expres și din conținutul cererii lui Stavila Andrei adresată Primarului s. Micăuți, însă această versiune nu a fost verificată de către procuror și organul de urmărire penală. Or, dacă pe parcursul urmăririi penale ar fi fost audiați martori din aceeași regiune unde locuiește Stavila Andrei care ar fi infirmat versiunea inculpaților potrivit căreia în regiunea dată era deteriorată pompa de apă sau că ei nu l-au delegat pe Stavila Andrei cu împuterniciri în găsirea soluțiilor.

Pe de altă parte, cu referire la învinuirea inculpatului Dolghii Vasile în comiterea complicității la furt, prevăzute de art. 42 alin. (5) și 186 alin. (4) Cod penal, instanța de apel având în vedere că nu a fost demonstrată vinovăția lui Stavila Andrei în calitate de autor al sustragerii, urmează a fi achitat și Dolghii Vasile, or, complicitatea la o faptă neprevăzută de legea penală nu este condamnabilă.

În concluzie, instanța de apel a indicat că probele conținute în prezenta cauza penală sunt insuficiente pentru a constata vinovăția lui Stavila Andrei și Dolghii Vasile în săvârșirea infracțiunii imputate, ba mai mult, aceste probe demonstrează lipsa laturii subiective în calitate de element ale componenței de infracțiune incriminate.

În ceea ce privește învinuirea înaintată inculpatului Dolghii Vasile în baza art. 328 alin. (3), lit. b) Cod Penal, instanța de apel a constatat că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal (excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu) (sesizările nr. 113g/2016 și nr. 8g/2017) s-a declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alineatul (1) al art. 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Totodată, instanța de apel a ținut de faptul că potrivit art. 123 alin. (2) Cod penal (legea în vigoare la data comiterii infracțiunii) prin persoană cu înaltă funcție de răspundere se înțelege persoana cu funcție de răspundere al cărei mod de numire sau alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova și de legile organice, precum și persoanele cărora persoana cu înaltă funcție de răspundere le-a delegat împuternicirile sale.

Prin Legea nr. 245 din 02.12.2011, în vigoare din data date de 03.02.2012, art. 123 Cod Penal a suportat modificări.

Astfel că, în baza art. 123 alin. (3) Cod penal, în varianta enunțată supra, prin persoană cu funcție de demnitate publică se înțelege: persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii; consilierul local, deputatul în Adunarea Populară a Găgăuziei; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale.

În conformitate cu art. 112 alin. (3) din Constituție, modul de alegere a consiliilor locale și a primarilor, precum și atribuțiile acestora, este stabilit de lege și anume de Legea nr. 436 din 28.12.2006 „privind administrația publică locală”.

Potrivit art. 31-32 al Legii „privind administrația publică locală” rezultă că primarii sunt aleși prin vot direct de către cetățenii Republicii Moldova și nu de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii.

Ca urmare a celor invocate, instanța de apel a constatat că inculpatul Dolghii Vasile nu deținea statutul de persoană cu înaltă funcție de răspundere, din care motiv, acțiunile acestuia au fost recalificate în baza alin. (1) art. 328 Cod Penal.

Instanța de apel nu a reținut soluția instanței de fond referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Dolghii Vasile în baza art. 313 Cod Contravențional, or, concluziile instanței de fond precum că în urma depășirii atribuțiilor acordate prin lege de către inculpatul Dolghii Vasile s-ar fi cauzat careva daune considerabile IM „Apă Canal Strășeni” sunt nefondate și care vin în contradicție cu suportul probator administrat la materialele cauzei.

În acest sens, instanța de apel a notat că la data de 03.09.2012 Stavila Andrei a depus cerere către Primarul comunei Micăuți, Dolghii Vasile prin care a solicitat permisiunea de a efectua lucrări de excavare în regiunea „Chetriș” pe marginea pârăului a unui traseu vechi din anul 1976, care deja nu se mai folosește de peste 18 ani.

Cererea din 03.09.2012 conține rezoluția Primarului comunei Micăuți, Dolghii Vasile „Se acceptă, cu respectarea strictă a angajamentelor asumate”.

Astfel, prin conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului, cu fototabela anexă din 07.09.2012, se atestă că a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, și anume pășunea din marginea satului Micăuți, raionul Strășeni, unde în cadrul cercetării la fața locului s-a stabilit un excavator - tractor de model K580, cu n/î xxxxx, din spatele căruia este montat un căuș destinat lucrărilor de săpat în pământ. De la căușul dat a fost depistat săpat în pământ un canal cu dimensiunea de 90x90 cm, cu lungimea de aproximativ 500 metri.

Prin conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului, cu fototabela anexă din 26.09.2012 se atestă că s-a cercetat porțiunea de teren din marginea satului Micăuți, raionul Strășeni, din apropierea iazului din s. Micăuți, amplasat în spatele gospodăriei lui Cavaliuc I., unde la o distanță de 3 metri de la gardul gospodăriei ultimului, s-a depistat o țevă metalică cu diametrul de 400 și grosimea de 6 mm, lungimea de 7,5 metri.

Instanța de apel a reținut că, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.12.2012 a fost examinat un metru de țevă din metal cu diametrul de 400 mm și grosimea de 6 mm. în cadrul examinării, cu ajutorul cântarului de model „Pocitovî”, fiind cântărită țeava cu diametrul de 400 mm și grosimea de 6 mm, are masa totală de 59,30 ka.

Conform raportului organului de urmărire penală Strășeni din 24.12.2012, în baza actelor existente și a măsurărilor efectuate s-a stabilit că, au fost scoase țevile de pe teritoriul s. Micăuți, cu diametrul de 400 mm., de pe un perimetru de 600 m. în baza cântăririi unui metru de țevă cu diametrul de 400 m. s-a stabilit că acesta cântărește 59,30 kg și respectiv $600 \text{ m} \times 59,30 \text{ kg} = 35.580 \text{ kg} \times 1,70 \text{ kg de metal uzat} = 60.486 \text{ lei}$.

Prin raportul de expertiză nr. 466 din 12.03.2014 s-a stabilit că țevile de oțel cu diametrul de 426 mm, nu pot fi utilizate pe viitor ca material de construcție, deoarece sunt uzate, deformate și ruginite, astfel și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 05-01 din 03 martie 2016 s-a constatat că lungimea totală a țevii care lipsește este de 286,75 m.

La fel, instanța de apel a reținut că prin procesul-verbal privind constatarea prejudiciului cauzat din 14.08.2014 s-a stabilit că din sistemul de aprovizionare cu apă potabilă de pe teritoriul s. Micăuți, r-nul Strășeni, a fost sustrasă țeava metalică, ce cântărea

29.650 kg., iar în urma realizării fierului dat la fier uzat, la preț de 1,7 lei, urma a fi încasată suma de 50.405 lei.

Din declarațiile reprezentantului părții vătămate Vlasic Valentina, date atât în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, cât și în apel, a rezultat că valoarea prejudiciului la ziua de astăzi este 74 714 lei. În comparație cu activele întreprinderii, prejudiciul cauzat nu este considerabil, dar în comparație cu situația financiară a întreprinderii este considerabilă.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a fost anexat certificatul nr. 308 din 22.10.2019 prin care ÎM „Apă Canal Strășeni” confirmă faptul că valoarea țevi de apeduct diametru 426 uzura 90 % constituie 106,74 lei. Totalul valorii segmentului sustras cu lungimea de 700 m. constituie 74 714,00 lei.

Instanța de apel apreciind probele descrise supra, a atestat că organul de urmărire penală a identificat lungimea și valoarea certă a țevilor metalice, fiind constatat ca urmare a aprecierii prin coroborare a probelor administrate la dosar faptul că prin acțiunile inculpatului Dolghii Vasile au fost cauzate daune în proporții considerabile în sumă totală de 74 714 lei părții vătămate ÎM „Apă-Canal” Stășeni.

Astfel, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Dolghii Vasile cuprind elementele laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, care s-a materializat prin faptul că dânsul în calitate de primar a comunei Micăuți, raionul Strășeni, a depășit în mod vădit atribuțiile de serviciu, prin aplicarea unei rezoluții, ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, iar în consecință Andrei Stavila în perioada lunilor august - septembrie 2012, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „Chetriș” comuna Micăuți de unde a extras țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106.74 lei, care se afla la balanța IM „Apă-Canal” Strășeni, cauzând astfel părții vătămate IM „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în sumă totală de 74 714 lei, în așa mod, fiind cauzate daune materiale considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice.

Instanța de apel, contrar concluziilor instanței de fond, potrivit căreia la dosar „nu sunt careva probe ce ar adevăra cauzarea de careva daune în proporții considerabile ÎM „Apă-Canal Strășeni”, în situația lipsei urmărilor prejudiciabile în cuantumul necesar pentru a fi considerată infracțiune”, a stabilit cu certitudine în baza probelor administrate la dosar, lungimea și cuantumul țevilor metalice extrase, în urma excavării porțiunii de teren din regiunea „Chetriș”, comuna Micăuți.

Or, prin raportul de expertiză nr. 466 din 12.03.2014 s-a stabilit că țevile de oțel cu diametrul de 426 mm, nu pot fi utilizate pe viitor ca material de construcție, deoarece sunt uzate, deformate și ruginite, astfel și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 05-01 din 03 martie 2016 s- a constatat că lungimea totală a țevii care lipsește este de 286,75 m.

În ceea ce privește învinuirea înaintată de acuzatorul de stat, în partea incriminării inculpatului Dolghii Vasile a faptului că „Dolghii Vasile ... în vederea sustragerii țevii din metal care se afla la balanța IM „Apă-Canal” Strășeni; ... în consecință Andrei Stavila în perioada lunilor august - septembrie 2012, urmărind scopul sustragerii și realizării țevilor metalice ca metal uzat”, instanța de apel, în contextul aprecierii probelor administrate la dosar, având în vedere și concluziile instanței de apel expuse pe marginea episodului de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod Penal, a exclus din învinuirea înaintată inculpatului Dolghii Vasile faptul că acesta a urmărit scopul de

sustragere a țevii de metal, or, după cum a fost constatat supra, în cadrul ședinței de judecată, acuzatorul de stat nu a demonstrat faptul că inculpați au urmărit scopul sustragerii țevilor, în acest sens, fiind pronunțată o sentință de achitare.

Totodată, instanța de apel a reiterat în acest sens faptul că în cadrul ședinței de judecată s-a demonstrat faptul că la data de 07.09.2012 a fost data când au fost încărcate țevile de metal în autocamionul de model „Man” pentru a le transporta spre comercializare și când au fost stopați de colaboratorii Inspectoratului de Poliție Strășeni. Prin urmare, inculpatul Stavila Andrei nu a însușit nici o țeavă, deoarece efectiv nu a intrat în posesia acestor țevi.

Astfel, instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpatului Dolghii Vasile cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal - săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, astfel, după cum rezultă din cererea din 03.09.2012 adresată Primarului comunei Micăuți, Dolghii Vasile, semnată de Andrei Stavila, care făcând cunoștință cu conținutul acesteia, depășind într-un mod vădit atribuțiile de serviciu, intenționat a permis lui Stavila Andrei, excavarea solului și extragerea țevilor metalice care oformează sectorul de apeduct dintre fântânele arteziene al Prizei de apă din comuna Micăuți, situat pe teritoriul administrativ a primăriei Micăuți, deși cunoștea că aceste bunuri nu se aflau în administrarea primăriei Micăuți, prin aplicarea unei rezoluții, ilegal, a acceptat, semnat și aplicat ștampila primarului comunei Micăuți, iar în consecință Andrei Stavila în perioada lunilor august - septembrie 2012, cu ajutorul utilajelor tehnice, a excavat o porțiune de teren din regiunea „Chetris” comuna Micăuți de unde a extras țeava din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106.74 lei, care se afla la balanța IM „Apă-Canal” Strășeni, cauzând astfel părții vătămate IM „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială în sumă totală de 74 714 lei, în așa mod, fiind cauzate daune materiale considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice.

Instanța de apel a concluzionat că, inculpatul Dolghii Vasile a comis fapta prejudiciabilă a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, ce constă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, și anume art.9, 127 din Constituția RM; art. 10 alin. (1), (2) din Legea RM „privind statutul alesului local”; art. 1-4 alin. (1), (2), lit. lit. b), f), 29, 75, 77 din Legea RM „privind administrația publică locală”; art. 10 alin. (1), (2) din Legea RM „privind administrarea și deținerea proprietății publice. Or, inculpatul Dolghii Vasile era obligat să țină cont de prevederile sus citate, atunci când a acceptat cererea lui Stavila Andrei, a scris rezoluția, a semnat și a aplicat ștampila Primarului Comunei Micăuți, și anume că administrarea bunurilor domeniului public se face în temeiul deciziei Consiliului local în condițiile legii.

7 Acțiunea de depășire a atribuțiilor acordate prin lege s-a manifestat prin acțiunea unipersonală a inculpatului Dolghii Vasile în calitate de primar de a autoriza excavarea țevii, care era însă de competența Consiliului comunei Micăuți. Astfel, în calitate de exponent al puterii publice, inculpatul nu a fost în drept să decidă soarta țevii de metal, care trecea prin teritoriul comunei Micăuți și care se afla la balanța IM „Apă Canal Strășeni”, urmând ca cererea depusă de către Stavila Andrei să fie pusă în dezbatere în cadrul Consiliului local Micăuți, or, din conținutul prevederilor Legii „privind administrația publică locală”, primarii nu sunt investiți cu așa atribuții.

Instanța de apel a stabilit că urmare a acțiunii de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege au fost cauzate urmări prejudiciabile, și anume daune în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite ale lege ale persoanei juridice, care în speță, s-a exprimat prin cauzarea părții vătămate IM „Apă-Canal” Strășeni a unui prejudiciu în sumă de 74 714 lei.

Cu referire la poziția părții apărării și declarațiile inculpatului Dolghii Vasile, precum că rezoluția pusă de către el pe partea din stângă de sus a cererii lui Stavila Andrei, datată, semnată și ștampilată de el personal nu ar constitui o acțiune de depășire a atribuțiilor de serviciu, deoarece nu a fost emis un act administrativ distinct în acest sens, urmând ca ulterior acestor acțiuni să fi fost emisă o decizie, în calitate de act distinct și executor, lucru care însă nu s-a întâmplat. Această versiune nu rezistă în fața probelor prezentate de partea acuzării, și se combat întru totul prin probele prezentate și cercetate în ședința de judecată de unde reiese cert că: 1) cererea lui Stavila Andrei în original se află la materialele cauzei penale, însoțită de înscrisurile aplicate de inculpatul Dolghii Vasile, care reprezintă o manifestare expresă de voință a autorității executive locale prin care s-a permis necondiționat excavarea țevelor; 2) cererea lui Stavila Andrei nu a fost transmisă în cancelaria primăriei Micăuți, ci a ajuns în mâinile lui Stavila Andrei, fapt ce reiese expres din declarațiile lui Stavila Andrei, martorilor Andrei Bîrca, Constantin Tudor, Donoagă Grigore, Casian Valentina, Grosu Ștefan. Deci, aflându-se la Stavila Andrei, cererea respectivă deja producea efecte juridice, or, ea a fost prezentată tuturor celor implicați în procesul de excavare, dar și celor care au încercat să stopeze acțiunile lui Stavila Andrei; 3) dacă intenția lui Dolghii Vasile era de a emite o dispoziție în baza cererii lui Stavila Andrei, apare întrebarea logică, de ce rezoluția aplicată pe cerere nu conținea o altă inscripție, cum ar fi „spre examinare”, sau „emiteți dispoziția” cu indicarea persoanei responsabile de executare, or, la lecturarea rezoluției aplicate de inculpatul Dolghii Vasile, reiese cert că cererea lui Stavila Andrei a fost investită cu formulă executorie din momentul semnării și aplicării ștampilei, nemaifiind necesară perfectarea altor acte administrative, cu atât mai mult că, careva dispoziție de către primar nu a mai fost emisă.

Astfel, în calitate de probe directe care demonstrează vinovăția inculpatului Dolghii Vasile este însușit corpul delict recunoscut în această calitate prin ordonanța din 18.02.2013, și anume, cererea lui Stavila Andrei în original din 03.09.2012 (f.d. 53, vol. I), precum și propriile declarații ale inculpatului Dolghii Vasile, care nu neagă faptul aplicării rezoluției pe cererea lui Stavila Andrei, ba mai mult, declară cert că la balanța UTA Micăuți, țevice de metal excavate nu se aflau, iar dacă se aflau sau nu la balanța Primăriei Strășeni el nu știa.

Probele directe sunt susținute prin probe indirecte cum ar fi declarațiile reprezentantului părții vătămate Vlasic Valentina care a declarat că, din anul 1974 țevice excavate erau la bilanțul Gospodăriei Comunale Strășeni. Ulterior, toate rețelele de apă și canalizare au trecut la întreprinderea Mică „Apeduct-canal”. La moment, țevice sunt gestionate de întreprinderea Municipală „Apă-canal” Strășeni, fondatorul fiind Consiliul orașenesc Strășeni, organ de control fiind Primăria or. Strășeni; declarațiile martorului Luța Rodica care a relatat că potrivit actelor de inventariere din anul 2012 traseul din care a fost sustrasă țeava se află la balanța IM „Apă-Canal” Strășeni, fapt confirmat prin actele de inventariere din anul 2012; declarațiile martorului Grosu Ștefan care a discutat cu Stavila Andrei pe care l-a întrebat dacă are acte ce îi permit să facă săpături la ce ultimul i-a spus că are permisiune și face săpături legal prezentându-i-se un înscris; 4) declarațiile martorului Andrei Bîrca care a relatat că Stavila Andrei i-a dat o foaie pe care era menționat că poate lucra, era ștampilată și semnată.

Din aceste considerente, instanța de apel a ajuns la concluzia că de fapt, poziția inculpatului Dolghii Vasile referitor la negarea săvârșirii infracțiunii urmărește scopul evitării recunoașterii vinovăției sale de comiterea infracțiunii incriminate, în cadrul ședinței de judecată fiind constatat „dincolo de orice îndoială rezonabilă” faptul că acțiunile inculpatului Dolghii Vasile cuprind elementele constitutive ale infracțiunii art. 328 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale, instanța de apel a reținut, că acțiunile inculpatului Dolghii Vasile au fost încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”.

În acord cu prevederile art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Astfel, instanța de apel ținând cont de faptul că infracțiunea comisă de inculpatul Dolghii Vasile prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost consumată în perioada lunilor august-septembrie 2012, iar la data de august-septembrie 2017 a expirat termenul de 5 ani, în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, s-a constatat că a expirat termenul de tragere la răspundere penală, din care motive, instanța de apel a dispus liberarea inculpatului Dolghii Vasile de pedeapsă penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

10. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

10.1. Procuror, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea dispunerii achitării inculpaților în învinuirea în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, cu remiterea cauzei la judecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă următoarele:

- decizia instanței de apel de achitare a lui Stavila Andrei, învinuit în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, cât și a inculpatului Dolghii Vasile în comiterea complicității la furt, prevăzute de art. 42 alin. (5) și 186 alin. (4) Cod penal, acuzarea o consideră neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, instanța de apel nu a supus unei noi aprecieri probele administrate în cauza penală, astfel încât a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond, care s-a statuat asupra nevinovăției inculpaților;

- opinia instanței de apel este greșită, care indică că urmează a fi apreciată critic și circumstanța din rechizitoriu potrivit căreia sustragerea țevii ar fi avut loc „de comun acord ... prin înțelegere prealabilă cu primarul com. Micăuți, r-nul Strășeni... ambii având scopul sustragerii pe ascuns ... având în prealabil de la complicele Dolghii Vasile informație că pe teritoriu sat. Micăuți, r-nul Strășeni se află țeavă din metal...”.

În acest sens, instanța de apel greșit reține că procurorul nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că, cei doi inculpați au coordonat acțiunile lor în scopul intrării în posesia țevilor ce urmau a fi excavate;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel, au omis acel fapt că inculpații și-au camuflat acțiunile sale criminale prin cererea din 03 septembrie 2012 adresată primarului com. Micăuți, Vasile Dolghii, care era scrisă și semnată de Stavila Andrei, pe care este aplicată ștampila cu inscripția “Primarul comunei Micăuți”, pe care în partea stângă sus a cererii este aplicată viza primarului com. Micăuți cu inscripția “se acceptă cu respectarea strictă angajamentelor asumate, datată și semnată la 03 septembrie 2012;

- faptul sustragerii pe ascuns din apeductul care alimenta rezervoarele „Treapta” nr. 1 sat. Micăuți de la fântânile arteziene, amplasate pe teritoriul sat. Micăuți, r-nul Strășeni, țevi din metal oțel cu o lungime de 700 metri, diametrul de 426 mm., cu valoarea unui metru în sumă de 106,74 lei, care se afla la balanța Î.M. „Apă-Canal” Strășeni, se dovedește și prin acțiunile premergătoare ale inculpatului Stavilă Andrei și anume: angajarea în prealabil persoane ce dispuneau de tehnică specială;

- versiunea inculpaților cu privire la legalitatea acțiunilor sale este combătută prin probele cercetate, or s-a dovedit că aceste țevi demontate aparțin Î.M. „Apă Canal” fapt confirmat și prin Extrasul din registrul c. 123 „Mijloace fixe” a Î.M. „Apă-Canal” Strășeni prin care se confirmă faptul că Î.M. „Apă-Canal” Strășeni deține la balanță rețea de apă, stația de pompare Micăuți și fântâni artiziene cu valoarea de bilanț 288 198 lei MD;

- argumentul instanțelor de fond precum că inculpații nu au acționat în cârdășie și cu intenție unică, este combătut de ansamblu de probe, necontestate de părți, administrate la urmărirea penală și cercetate în instanță, care demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil culpa ambilor inculpați în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Probele directe sunt susținute prin probe indirecte cum ar fi: declarațiile reprezentantului părții vătămate Vlasic Valentina care a relatat că, din anul 1974 țevile excavate erau la bilanțul Gospodăriei Comunale Strășeni. Ulterior, toate rețelele de apă și canalizare au trecut la întreprinderea Mică „Apeduct-canal”. La moment, țevile sunt gestionate de întreprinderea Municipală „Apă-canal” Strășeni, fondatorul fiind Consiliul orașenesc Strășeni, organ de control fiind Primăria or. Strășeni; declarațiile martorului Luța Rodica, care a relatat că potrivit actelor de inventariere din anul 2012 traseul din care a fost sustrasă țeava se află la balanța IM „Apă-Canal” Strășeni, fapt confirmat prin actele de inventariere din anul 2012. Țeava din metal aflată la balanța Î.M. „Apă Canal” Strășeni a fost sustrasă de pe teritoriul s. Micăuți r. Strășeni. Prin sustragerea de pe teritoriu s. Micăuți r. Strășeni, a țevilor din metal aflate la balanța Î.M. „Apă canal” Strășeni cu o lungime de 700 metri, Î.M. „Apă canal” Strășeni i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 74.714 lei MD, fapt constatat prin actul de constatare din 18.09.2014 semnat inclusiv de către ea în calitate de contabil-șef; declarațiile martorului Grosu Ștefan, care a discutat cu Stavila Andrei pe care l-a întrebat dacă are acte ce îi permit să facă săpături la ce ultimul i-a spus că are permisiune și face săpături legal prezentându-i-se un înscris; declarațiile martorului Andrei Bîrca care a relatat că Stavila Andrei i-a dat o foaie pe care era menționat că poate lucra, era ștampilată și semnată; martorul Ursu Mihail Constantin a declarat, că activează la S.R.L. „Grădina Moldovei” la un punct de colectare a metalului uzat din marginea s. Măgdăcești r-nul Strășeni. Referitor la cele 3 țevi cu lungimea de 2 (m) și cu diametrul de 50 mm poate comunica, că au fost procurate de către el de la un cetățean pe nume, Andrei care locuiește în com. Micăuți r. Strășeni. Țevile menționate le-a procurat aproximativ în luna septembrie 2012. A procurat țevele din motiv că dorește să construiască un podeț la punctul de colectare a metalului. Pentru țevele menționate el personal i-a achitat lui Andrei suma de 600-700 sute lei, suma exactă nu îi amintește; prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 05-01 din 03 martie 2016 s-a constatat că lungimea totală a țevii care lipsește este de 286,75 m;

- la fel, instanța de apel reține că prin procesul-verbal privind constatarea prejudiciului cauzat din 14.08.2014 s-a stabilit că din sistemul de aprovizionare cu apă potabilă de pe teritoriul s. Micăuți, rl. Strășeni, a fost sustrasă țeava metalică, ce cântărea 29.650 kg., iar în urma realizării fierului dat la fier uzat, la preț de 1,7 lei, urma a fi încasată suma de 50.405 lei.

Din declarațiile reprezentantului părții vătămate Vlasic Valentina, date atât în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, cât și în apel, rezultă că valoarea prejudiciului la ziua de astăzi este 74 714 lei. În comparație cu activele întreprinderii, prejudiciul cauzat nu este considerabil, dar în comparație cu situația financiară a întreprinderii este considerabilă.

Astfel, analiza declarațiilor martorilor acuzării, inclusiv și a comportamentului inculpaților rezultă, că culpa acestora și cîrdășie cu care ambii au acționat în comun se demonstrează incontestabil prin cererea lui Andrei Stavila din 03.09.2012 adresată primarului și mențiunile și impresiunea de ștampilă executate de inculpatul V. Dolghii care exced competențele primarului și demonstrează complicitatea acestuia vădită la comiterea infracțiunilor imputate;

- totodată, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a fost anexat certificatul nr. 308 din 22.10.2019 prin care ÎM „Apă Canal Strășeni” confirmă faptul că valoarea țevi de apeduct diametru 426 uzura 90 % constituie 106,74 lei;

- la fel, instanța de apel atestă că, ... inculpatul Stavila Andrei nu a săvârșit infracțiunea de furt din considerentul că, a acționat în baza actului permisiv al Primarului comunei Micăuți - inculpatul Vasile Dolghii, care a fost recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 18.02.2013; (f.d. 171, voi. I).

Din declarațiile inculpatului Stavila Andrei, instanța de apel reține că lucrările au început cu acordul în prealabil al primarului s. Micăuți. Din declarațiile martorilor Cotelea Gheorghe și Moscalciuc Alexandru, apreciate în cumul cu conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 07.09.2012 (f.d. 17-25, voi. I) rezultă data concretă când a fost depistat cazul de încărcare a țevii;

- în opinia acuzării, instanța de apel urma să aprecieze critic versiunea inculpaților, deoarece nu este susținută de alte probe și vine în contradicție cu materialele cauzei, respectiv, declarațiile tuturor martorilor audiați au fost coroborate cu alte probe scrise care au fost cercetate în instanța de apel.

10.2. Avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatului Dolghii Vasile, care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea în care Dolghii Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă următoarele:

- considerăm că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată în partea ce ține de recunoașterea cet. Dolghii Vasile vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal și liberarea acestuia de pedeapsa penală. Contrar celor indicate de instanța de apel, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate;

- opinăm că în cadrul procesului desfășurat, procurorul nu a dovedit instanței de judecată existența laturii obiective în acțiunile cet. Dolghii Vasile. Prin semnarea și ștampilarea cererii prezentate de Stavila Andrei la data de 03.09.2012, nu au fost încălcate prevederile art. 14 alin. (1) și (2) lit. b) și f), art. 75 și 77 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală și respectiv nu există o careva depășire a drepturilor și atribuțiilor sale de serviciu. Cet. Dolghii Vasile, fiind în calitate de primar, deci autoritate publică locală executivă potrivit art. 29 alin. (2) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, fiind una dintre primele persoane cu care se consultă locuitorii com. Micăuți în problemele ce țin de localitatea respectivă, și-a dat acordul doar cu privire la cele indicate în cerere, însă acesta nicidecum nu a substituit consiliul local în atribuțiile sale de administrare a bunurilor domeniului public și privat ale comunei;

- după cum a declarat și în cadrul audierii sale, urma să fie aprobată o decizie executorie de către consiliul local, or, prin indicarea acordului său pe cerere acesta nu a intenționat să evite procedura instituită de lege cu privire la emiterea unei decizii de către consiliul local. Chiar din cele menționate de cet. Dolghii Vasile pe cerere nu se deduce cu certitudine că acesta a permis și a dispus inițierea lucrărilor de excavare doar în baza acordului său unipersonal. Aplicarea semnăturii, a ștampilei primăriei și a mențiunii „se acceptă cu respectarea strictă a angajamentelor asumate” constituie doar o opinie personală a primarului cu privire la cele solicitate de Stavila Andrei, însă procedura instituită de lege de a înainta cererea prin consiliul local oricum urma a fi respectată, or, contrariul nu a fost indicat de Dolghii Vasile pe cererea înaintată de către Stavila Andrei. Mai mult ca atât, după cum s-a constatat cu certitudine și pe parcursul examinării cauzei, țevile de metal ce fuseseră excavate nu se aflau la balanța com. Micăuți, ci erau în gestiune la ÎM „Apă-Canal Strășeni” fiind proprietatea or. Strășeni, iar Dolghii Vasile nici nu cunoștea despre acest fapt. Cu câteva zile anterior de semnarea cererii prezentate de Stavila Andrei, Dolghii Vasile îl direcționase pe acesta către Costov Constantin - directorul ÎM „Apă-Canal” Strășeni, pentru a discuta și a se informa dacă nu cumva țevile se aflau la balanța întreprinderii. Știind că țevile nu aparțin com. Micăuți, la 03.09.2020 Dolghii Vasile semnase cererea lui Stavila Andrei, însă acesta urma să clarifice definitiv situația cu privire la proprietarul țevilor;

- un semn obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) din Codul penal este existența „daunei în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”. În prezentul proces, procurorul nu a dovedit existența unei daune considerabile, prezentând probe contradictorii pe parcursul examinării cauzei, însă instanța de apel nu a ținut cont de acest moment important la emiterea deciziei sale;

- instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că cet. Dolghii Vasile prin semnarea cererii ar fi cauzat ÎS „Apă-Canal” Strășeni prejudicii considerabile în mărime de 74 714 lei. Instanța de apel nu a motivat de ce consideră prejudiciul efectiv în mărime de 74 714 lei, deși în motivarea deciziei sale utilizează 3 valori diferite ale presupusului prejudiciu și anume: 74 714 lei, 30 607 lei și 50 405 lei. Ține de obligația procurorului de a dovedi care a fost prejudiciul efectiv, însă la caz, nici partea acuzării nu cunoaște exact și nu a putut dovedi care ar fi lungimea de țeavă sustrasă și valoarea acesteia. Atât în rechizitoriul procurorului, cât și în motivarea deciziei instanței de apel se operează cu cifre diferite și contradictorii când se face referire la lungimea țevii și valoarea acesteia. Făcându-se referire la declarațiile reprezentantului părții vătămate Vlasic Valentina, se invocă o lungime a țevii de 700 m. Cu referire la declarațiile martorului Tudor Constantin, lungimea șanțului săpat era de 200 - 300 m. Potrivit certificatului nr. 308 din 22.10.2019 eliberat unilateral de ÎM „Apă Canal Strășeni” se pretinde că au fost sustrate țevi pe o distanță de 700 m. Potrivit declarațiilor martorului Alexandru Moscalciuc, săpăturile erau de câteva sute de metri. Potrivit declarațiilor martorului Cotelea Gheorghe, lungimea șanțului era de aproximativ 500 m, constatată prin măsurarea cu pasul. Conform martorului Andrei Bîrca, acesta săpase aproximativ 300 - 400 m. Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 05-01 din 03 martie 2016 s-a constatat că, de fapt, lipsește țeavă cu o lungime totală de 286,75 m. Potrivit martorului Donoagă Grigore, în autocamionul său fuseseră încărcate 11 - 12 bucăți de țeavă de circa 10 - 11 m. fiecare, însă nu a transportat nicăieri țevile respective, întrucât la locul unde se efectua excavarea se prezentase deja poliția și i s-a interzis deplasarea de la fața locului. Alte transportări de țevi nu mai efectuase din locul respectiv com. Micăuți, r-nul Strășeni;

- în cadrul examinării cauzei s-a constatat că valoarea unui metru de țevă constituie 106,74 lei. Cu toate acestea, instanța de apel nu a explicat de ce a considerat drept sustrasă țevă în mărime de 700 m., iar prejudiciul de 74714 lei (106,74 x 700). De altfel, potrivit raportului de constatare tehnico- științifică nr. 05-01 din 03 martie 2016, în opinia noastră cel mai credibil act, s-a constatat că lungimea totală a țevii care lipsește este de 286,75 m. Având o valoare de 106,74 lei per metru, valoarea țevilor lipsă ar constitui 30 607 lei. Dacă calculăm suma de bani ce putea fi încasată din comercializarea țevilor respective la un preț de 1,7 lei per kg, s-ar obține o valoare de 50 405 lei, cifră ce, la fel, a fost indicată și de către instanța de apel. Aici este important a atrage atenția că nu este constatat cine a sustras țeava lipsă, or din declarațiile martorilor și materialele cauzei se constata ca cet. Birca săpase 300-400 m, iar cet. Donoagă încarcase în camion doar 11 - 12 bucăți de țevă de circa 10 - 11 m;

- pe lângă faptul că instanța de apel nu a motivat de ce a selectat un prejudiciu de 74 714 lei din toate cifrele cu care s-a operat în cadrul judecării cauzei, aceasta nu a motivat nici care au fost considerentele sale de a concluziona că prejudiciul ar fi unul considerabil. Potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal „Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”;

- chiar dacă în Codul penal nici până în prezent nu este indicat un prag valoric al daunelor considerabile, este obligația instanței de judecată să argumenteze care au fost motivele sale de a concluziona că un anumit prejudiciu poate fi catalogat ca fiind considerabil luând în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia. Urma să se facă cel puțin o comparație între valoarea țevilor și patrimoniul total precum și venitul părții vătămate și să se evalueze dacă au acestea într-adevăr o însemnătate atât de mare din punct de vedere valoric, mai ales ținând cont de faptul că țevile respective nu se utilizau de mai mult de 10 ani și erau uzate, deci nu mai puteau fi utilizate conform destinației și nici măcar nu se planifica ca acestea să fie utilizate ulterior. În asemenea situație, e evident faptul că țevile respective nicidecum nu pot fi apreciate ca fiind de o valoare considerabilă pentru partea vătămată. Mai mult, în ședințele instanțelor de judecată s-a constatat că apeductul respectiv a fost casat de administrația publică locală și are valoarea de bilanț 0;

- în prezentul proces e cert faptul că în calitate de partea vătămată a fost recunoscut ÎM „Apă-Canal” Strășeni, deși din materialele cauzei desprindem că ÎM „Apă-Canal” Strășeni era doar gestionarul țevilor excavate, iar proprietarul de facto este Primăria or. Strășeni. ÎM „Apă-Canal” Strășeni nu putea să sufere careva prejudicii de pe urma excavării, ci doar Primăria or. Strășeni. Odată ce procurorul a indicat în rechizitoriu „cauzând astfel părții vătămate ÎM „Apă-Canal” Strășeni o pagubă materială”, aceasta urma a fi apreciată critic, deoarece nu corespunde realității obiective, astfel că învinuirea este neclară, circumstanță ce urma a fi interpretată în favoarea inculpatului Dolghii Vasile;

- mai mult, conform celor constatate inclusiv de către instanța de apel, potrivit ordonanței de recunoaștere a corpurilor delictive din 18.02.2013 se confirmă că cele 12 țevi metalice a căror lungime și valoare nu a fost identificată cert, care au fost depistate în autocamionul de model „Man” la 07.09.2012 și cercetate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.09.2012 se păstrează pe teritoriul ÎM „Apă-Canal” Strășeni. Având în vedere

că toate țevile excavate de Stavila Andrei se află la moment în posesia ÎM „Apă-Canal” Strășeni, nu e clar care ar fi totuși prejudiciul cauzat acestei întreprinderi sau Primăriei or. Strășeni, or, acestea pot oricând să utilizeze sau să înstrăineze țevile respective;

- în temeiul celor expuse mai sus, e cert faptul că nu s-a cauzat niciun prejudiciu părții vătămate, iar dacă și există un anumit prejudiciu, nu există o motivare din partea procurorului sau a instanței de apel de ce prejudiciul respectiv ar putea fi încadrat în categoria de daună considerabilă. Având în vedere explicațiile aduse mai sus, considerăm că este neîntemeiată soluția instanței de a-l recunoaște vinovat pe Dolghii Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal;

- o altă încălcare admisă de către instanța de apel este că aceasta l-a liberat pe Dolghii Vasile Vasile de pedeapsa penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal. Drept temei de liberare de pedeapsa penală a fost invocată expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Evidențiem faptul că potrivit art. 60 alin. (1) Cod penal, expirarea termenului de prescripție este un temei de liberare de răspundere penală, dar nu de eliberare de pedeapsa penală. Astfel, chiar dacă l-a recunoscut vinovat pe Dolghii Vasile de comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel urma să-l libereze de răspundere penală având drept temei expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

11. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință privitor la opinia sa asupra recursului procurorului, a depus avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatului Dolghii Vasile, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

12. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către aceștia sau nevinovăția acestora și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Criticele autorului recursului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel a adoptat soluția de achitare a lui Dolghii V. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal și Stavila A. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care confirmă vinovăția lui Dolghii V. și Stavila A. în faptele imputate de către partea acuzării, iar partea apărării și-a întemeiat recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, invocând că Dolghii Vasile neîntemeiat a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, și liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Verificând criticele expuse de titularul cererilor de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecătii, în raport cu faptele infracționale

imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții motivate a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesual menționate, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit rechizitoriului inculpatul Dolghii V. a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice* și art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal și anume – *complicitate la săvârșirea furtului, adică persoana care a contribuit la săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, în proporții mari, prin sfaturi, prestări de informații și înlăturarea de obstacole, promițând dinainte că îl va favoriza pe infractor*. Totodată, inculpatul Stavila A. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și anume – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, în proporții mari*.

Instanța de apel, rejudecând cauza, a adoptat o sentință prin care inculpații au fost achitați din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii: Stavila A., de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal; Dolghii V., de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal. Totodată, Dolghii V. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit relevă, instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpaților, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel în urma analizei și cercetării probelor a ajuns la concluzia că „*Stăvilă Andrei a acționat în baza permisiunii primarului comunei Micăuți, și nu poate fi obligat să cunoască corectitudinea și legalitatea permisiunii eliberate de către primarul Dolghii Vasile.*”

În opinia Colegiului penal lărgit, soluția instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării deoarece ultima nu a supus unei aprecieri probele administrate în prezenta cauză penală, astfel încât a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond, care s-a statuat asupra nevinovăției inculpaților.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel s-au axat în exclusivitate pe declarațiile inculpaților, justificând acțiunile lui Dolghii Vasile și Stavila Andrei prin faptul că ultimul a acționat în baza permisiunii primarului comunei Micăuți, și nu era obligat să cunoască corectitudinea și legalitatea permisiunii eliberate de către acesta.

Referitor la învinuirea inculpatului Dolghii Vasile în comiterea complicității la furt, instanța de apel a conchis că „*...având în vedere că nu a fost demonstrată vinovăția lui Stavila Andrei în calitate de autor al sustragerii, urmează a fi achitat și Dolghii Vasile, or, complicitatea la o faptă neprevăzută de legea penală nu este condamnabilă.*”

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul lărgit constată că acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se reține că totuși constată depășirea atribuțiilor de serviciu de către Dolghii Vasile, iar pe de altă parte se statuează de către aceeași instanță, că nu se dovedește fapta de sustragere a bunurilor care este în strânsă legătură cu depășirea atribuțiilor de serviciu, ulterior tot în motivare indică că lipsesc probe că țeava a fost însușită. Astfel, Colegiul apreciază concluziile instanței de apel menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc.

Astfel, în viziunea Colegiului penal lărgit concluziile despre lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii de furt, sunt incerte, lăsând loc de interpretări, adică fiind unele injuste.

În continuare, analizând decizia instanței de apel în partea condamnării inculpatului Dolghii Vasile în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, Colegiul constată că, în calitate de parte vătămată a fost recunoscută ÎM „Apă-Canal” Strășeni, însă din materialele cauzei penale se desprinde că ÎM „Apă-Canal” Strășeni era doar gestionarul țevelor excavate, iar proprietarul *de facto* este Primăria or. Strășeni.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă, că conform motivării menționate, instanța de apel se contrazice în concluziile sale, ceea ce generează neclaritate, astfel într-o ordine de idei susține fapta constatată de prima instanță, în care s-a constatat că, bunurile se aflau la balanța ÎM „Apă-Canal” Strășeni, iar în altă ordine de idei stabilește că țevele date, constituie proprietate a Consiliului r. Strășeni.

La fel, în partea motivată a hotărârii, instanța de apel a specificat „*...a stabilit că urmare a acțiunii de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege au fost cauzate urmări prejudiciabile, și anume daune în proporții considerabile (...) părții vătămate ÎM „Apă-Canal” în sumă de 74 714 lei.*”, însă nu a motivat ce stat la baza statuării a sumei în cuantum de 74 714 lei, or în motivarea deciziei sale utilizează trei valori diferite ale prejudiciului cauzat, și anume: 74 714 lei, 30 607 lei și 50 405 lei.

Un alt aspect important de menționat este faptul că, instanța de apel recunoscându-l vinovat pe Dolghii Vasile în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, a dispus liberarea acestuia de pedeapsă penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. În acest sens, Colegiul reiterează că, potrivit art.

60 alin. (1) Cod penal, expirarea termenului de prescripție este un temei de liberare de răspundere penală, dar nu de liberare de pedeapsă penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirilor înaintate inculpaților, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțelor cauzei, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpaților, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

13. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatului Dolghii Vasile, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2020, în privința lui **Dolghii Vasile Xxxxx** și **Stavila Andrei Xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **03 septembrie 2020**.

Președinte

Diaconu Iurie

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Victor

Craiu Nicolae